

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 95

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 20 d'abril del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1547/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de despesa seguida per la Conselleria de Salut. 4338
- 2) RGE núm. 1541/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a perspectiva de gènere i prevenció de riscos laborals. 4339
- 3) RGE núm. 1550/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la informació reservada per part del Govern de les Illes Balears. 4340
- 4) RGE núm. 1543/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls del vehicle electrònic. 4341
- 5) RGE núm. 1542/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves d'avaluació de coneixements de l'alumnat de 2n d'ESO. 4342
- 6) RGE núm. 1563/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a llei de modificació de la Llei de ports. 4343
-
-

7) RGE núm. 1544/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Setmana d'Economia Social. 4343

8) RGE núm. 1548/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de millora de la depuradora de Santa Eulària del Riu. 4344

9) RGE núm. 1549/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient de les obres del passeig de vianants de Portocolom. 4345

10) RGE núm. 1545/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores al servei d'oncologia de Can Misses. 4346

11) RGE núm. 1546/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a planta potabilitzadora d'Es Castell (Menorca). 4347

12) RGE núm. 1551/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades pel Govern central en relació amb la reforma del mercat laboral. 4348

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 921/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament local. 4350

III. MOCIÓ RGE núm. 1308/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política cultural del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 357/10. 4356

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 14452/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a màster de formació del professorat. 4363

2) RGE núm. 210/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reeducació de maltractadors. 4368

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, si els sembla començarem la sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1547/10, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de despesa seguida per la Conselleria de Salut.

La primera pregunta RGE núm. 1547/10, relativa a política de despesa seguida per la Conselleria de Salut, la formula la diputada Sra. Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tots. Aquesta pregunta va dirigida com és lògic al conseller de Salut, la pregunta és molt clara. Davant una situació única de retallada pressupostària en sanitat, que tots vostès coneixen perquè a més l'han votada aquí, de 100 milions d'euros, que a més ens situa a la tercera comunitat pitjor finançada a tot Espanya, davant també d'una situació única d'un dèficit més que important a la Conselleria de Salut que puja a 526 milions d'euros el Partit Popular es demana, igual que tots els ciutadans, si els criteris de despesa emprats a la Conselleria de Salut són els més adients.

No fem referència als pressupostos que es destinen, perquè no queda més remei, cada dia als hospitals, als centres de salut, a la contractació de personal, no, feim referència a aquells criteris polítics, més discrecionals, per part de la conselleria com per exemple que es destinin més de 65.000 euros a cursos de català a una entitat coneguda com és l'Obra Cultural Balear o a entitats associades, que es destinin més de 9.000 d'euros a fer una auditoria lingüística a l'ib-salut, als serveis sanitaris, que es destinin 2,3 milions d'euros, més de 300 milions de les antigues pessetes, a allunyar 30 metres l'hospital de Son Espases del Monestir de la Real, supòs que per acontentar les associacions, recordaran que eren molt actives fa tres anys i ara no sabem on estan i moltes més coses... que presidenta em llevaria la paraula perquè no podria continuar, però no vull deixar de fer menció també a una altra qüestió.

Des del més absolut respecte professional a aquesta persona, també ens crida l'atenció que es toleri una despesa de 220.000 euros a una consultora on, presumptament, té una excedència laboral la mateixa persona que ha adjudicat aquesta despesa de consultoria que és el Sr. Pep Pomar, gerent del Servei de Salut.

Crec que amb totes aquestes dades hi ha matèria suficient perquè el Sr. Conseller de Salut ens digui si creu que aquesta és la millor manera de protegir la salut dels nostres ciutadans. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Li he d'anunciar que ha exhaurit el temps. Sr. Conseller de Salut, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada, vostè com sempre ha ficat dins una senalla tot tipus d'informacions, manipulant la informació i dient coses que no són com vostè les diu. Ni hi ha el deute que vostè ha dit ni té la mateixa importància els doblers que haguem invertit en formació en català per als nostres professionals, que són funcionaris públics de la comunitat, com no és veritat el que acaba de dir d'allunyar un edifici, això és mentida i evidentment el que ja... diguéssim passi quatre carrers és que hagi fet aquesta afirmació perquè sap que no és veritat. No és veritat, s'ha fet una adjudicació amb una empresa pública amb la qual aquest govern té un conveni i s'ha fet estrictament amb la legalitat, aquest senyor que ha dit no té cap vinculació laboral amb aquesta empresa. La va tenir, però no s'ha fet cap irregularitat.

Si em permet a més vostè està aquí intentant, primer, no voler informació, refusa les reunions, després quan li donam la informació, l'agafa, la canvia, la manipula, intenta crear..., fa comptes malintencionats, sembla dubtes, crea ombres quan nosaltres feim la feina entre altres coses per rectificar projectes que vostès varen deixar mal plantejats. Això, vostè ho sap, hem tengut una prova ben clara en el dia d'ahir, vostè que ha fet les condicions per crear aquest nou hospital a Son Espases, que ha creat les condicions del model econòmic financer, vostè, demostra com fa els comptes, on s'ha de restar vostè suma. Així va la comunitat econòmicament.

Vostè, a més, amaga informació perquè sap tota la informació que li hem donat. Li hem donat 46 folis de la memòria justificativa. Els diputats de l'anterior legislatura encara esperen les condicions de l'adjudicació, encara l'esperen, però evidentment li deman: no mescli informació que no té res a veure, no faci demagògia amb les xifres perquè la qüestió no és desprestigiar. Tota la informació se li ha ofert, vostè la refusa. Demà en parlarem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 1541/10, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a perspectiva de gènere i prevenció de riscos laborals.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 1541/10, relativa a perspectives de gènere i prevenció de riscos laborals, la formula la diputada Sra. Marián Suárez del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, Sr. Aguiló, conseller de Treball, crec que podríem coincidir que quan parlem de les característiques estructurals del mercat laboral de les Illes Balears, dues són la precarietat de la feina, especialment de les dones, i l'altra, l'elevada sinistralitat laboral.

Històricament les Illes Balears han ocupat els llocs més elevats del rànquing autonòmic de sinistralitat laboral, si bé s'ha de dir que durant aquesta legislatura mitjançant el Pla de xoc i també mitjançant el Pla de seguretat, salut i ambient laboral s'ha avançat de manera notable, prova d'això és que només en un any, del 2007 al 2008, vàrem observar com els índexs de sinistralitat davallaven un 13%.

Pel que fa a les dones ens trobam amb indicadors molt preocupants, dades d'inactivitat, d'activitat, d'ocupació, d'atur, de temporalitat o de diferència salarial marquen una clara diferència entre homes i dones i sempre en contra de la situació de les dones. Amb aquesta pregunta volem d'alguna manera conjuminar els dos aspectes: sinistralitat laboral, del qual o dins la qual la prevenció és un aspecte fonamental, i les qüestions de la precarietat de la feina de la dona.

Des del nostre punt de vista les diferències de gènere afecten aspectes tan importants com la discriminació, la participació en la presa de decisions, la conciliació de la vida laboral i personal, l'assetjament sexual o les condicions de treball. Pensam que els riscos als quals estan exposats les dones i els homes no són els mateixos. Pensam que la perspectiva de gènere ha de ser un element fonamental de la prevenció de riscos laborals.

En aquest sentit compartim una línia que ja va ser iniciada al Primer Congrés Internacional de Dona, Salut i Feina, que es va celebrar a Barcelona el 1996 i que després s'ha continuat celebrant, el darrer va ser a la ciutat de Mèxic. En aquests congressos, dones científiques, sindicalistes i treballadores de diversos àmbits han proposat, s'han proposat la feina d'introduir el tema de gènere en la perspectiva de... perdó introduir la perspectiva de gènere en la sinistralitat laboral.

Li demanam, Sr. Conseller, si des de la seva conselleria es treballa en aquest sentit, si està tractant d'incorporar aquesta perspectiva de gènere en la prevenció de riscos laborals. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, en el Pla de salut laboral que tenim a la Conselleria de Treball hem integrat com a eix fonamental i eix estratègic la perspectiva de gènere, exemples d'aquesta afirmació és que s'ha editat una guia que és diu *Dones, treball i salut, una nova mirada*, la qual integra la metodologia per integrar a les empreses la perspectiva de gènere i a més a més

els diu com s'ha de fer, avaluant també els riscos als quals estan sotmeses les dones en aquells sectors als quals tenen una major representació. Igualment en matèria d'estadístiques laborals hem integrat també la perspectiva de gènere, a donar separatament les dades de sinistralitat laboral de dones i homes i estudiar aquesta qüestió.

Treballam en l'elaboració d'un protocol que examina des de la perspectiva de la salut laboral el tema de l'assetjament sexual a l'àmbit de les empreses, igualment s'ha iniciat una campanya de vigilància per part dels tècnics de la Direcció General de Salut Laboral a les empreses a les quals hi ha més representació de dones, examinant la separació que hi ha quant a les plantilles entre dones, homes, examinant també totes les mesures que s'hagin integrat per part de les empreses, assetjament sexual, mesures de conciliació laboral i familiar, etc., i s'estan programant actuacions en matèria de vigilància i control per part dels tècnics de la conselleria quant a aquells sectors en què estan les dones més representades, per exemple el tema de les escoletes a Eivissa o el tema de les dones per part dels equips d'ergonomia de la Conselleria de Treball de les dones a les residències de persones dependents a les quals també hi ha una major representació d'aquest sector.

Per tant, com veu, es procura integrar de la millor manera possible la perspectiva de gènere en aquesta política com no podria ser d'altra manera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 1550/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la informació reservada per part del Govern de les Illes Balears.

Passam ara a la tercera pregunta RGE núm. 1550/10, relativa a tractament de la informació reservada per part del Govern de les Illes Balears, la formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Munar, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, com en deu tenir constància escrita, fa unes setmanes el nostre portaveu li va demanar informació sobre una auditoria que s'havia fet al Museu de Mallorca, vostè amb la seva signatura per escrit li va contestar que això era matèria reservada. Vàrem quedar sobtats i regirats perquè després d'un parell de dies un director general seu feia una roda de premsa per explicar tots els detalls sobre aquesta matèria reservada.

Per tant, la meua pregunta és, quina opinió mereix al Sr. Conseller d'Educació i Cultura que una informació que cataloguen com a reservada sigui objecte d'una roda de premsa per part del mateix govern?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, aquí hi ha un error i és que no hi ha hagut mai una roda de premsa. Hi va haver una reunió de treball, dia 2 de febrer, on el director general es va reunir amb els mitjans que estaven interessats en aquest tema i es va parlar d'aspectes de funcionament del museu i sobretot aspectes relacionats amb l'informe, però mai no es va lliurar l'informe ni es va donar el contingut de l'informe per una raó i és perquè des del ministeri ens havien dit que era reservat i no el podíem donar.

Per tant, no vàrem fer cap entrega de cap... ni vàrem lliurar cap document als mitjans. Els mitjans varen treure conclusions, però també part de les conclusions que havíem fet eren a causa d'avaluacions que s'havien fet a la comunitat amb els servis propis d'aquesta comunitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, li diré que vostè que ve del món de l'educació, li donaré un text, li diré que no li faré l'anàlisi sintàctica perquè és reservat, però li faré la morfològica. Això és un insult a la intel·ligència i és un insult al Parlament.

Miri, Sr. Conseller, és dels pocs consellers que sembla que encara no és addicte a la "zapaterina", que és aquesta droga que afecta el nucli del maniqueisme: vostès són extraordinaris, meravellosos i fabulosos i nosaltres som pecadors, perversos, indisiplinats i malhumorats; vostès pugen aquí, insulten i criden i nosaltres hem de callar i quan nosaltres parlem ens deis que aixecam el to. Li diré en veu baixeta: no donar informació al cap del grup parlamentari perquè és reservada i que surti de la manera que vostè vulgui, en una roda de premsa del seu director general, és un menyspreu a la Cambra i és un menyspreu a l'oposició, exactament el mateix que quan diuen que hi ha un sobrecoast són lladres i quan una diputada excel·lent acusa que hi ha un sobrecoast la comencen a insultar el mateix dia tots els mitjans de comunicació. Això és absolutament inacceptable...

(Alguns aplaudiments)

...i algú ha de dir prou i ho dirà, aquest prou, ho dirà el sentit comú. No podem continuar que vostès puguin no donar informació perquè és reservada i un director general digui les barbaritats que diu entre altres coses menyspreant un director que ja és de baixa categoria moral i ètica, que va ser el director Rosselló Bordoy d'aleshores, i fent totes les abusos que va fer en aquella roda de premsa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Per tant, ens veurem en una compareixença en la qual li demanarem explicacions.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Miri, no crec que mai hagi cridat gaire dins aquesta comunitat i si un dia vaig aixecar una miqueta la veu vaig demanar disculpes al diputat. Però bé, miri, li ho repetesc, els continguts del document que es van elaborar no varen ser lliurats, els mitjans després tendran les interpretacions lliures, faltaria més!, del que vulguin expressar, però també li vull dir una altra cosa.

Si els museus no funcionen bé o si aquest concretament, aquest museu, no funciona bé deu ser per moltes de raons, deu ser perquè els responsables alguna cosa hi tenen a dir i els responsables... jo som el primer en aquest moment, és falta d'interès?, és falta de pressupost?, o si hi havia problemes amb els directors o directora del museu, si hi són és perquè els consellers respectius els hi han mantengut, perquè són tots de lliure designació. Per tant, tant l'anterior com l'actual són de lliure designació. Per tant, no li puc dir res més aquí. Els responsables no són els directors, en tot cas són els polítics, dels funcionament dels museus.

També li he de dir una cosa, i en això estic d'acord amb vostè, no tots els antics són dolents ni els bons són extraordinaris i al contrari, ni tots els d'ara són dolents, perquè també són bons, ni els altres... Per tant, aquestes (...) entre unes direccions i unes altres són les que s'han de valorar i jo aquí no vull desvalorar en absolut la tasca del Sr. Rosselló Bordoy i tampoc no vull desvalorar la tasca de l'actual directora perquè si la desvaloràs el que hauria de fer immediatament és cessar-la. Per tant, en això estic d'acord amb vostè.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.4) Pregunta RGE núm. 1543/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls del vehicle electrònic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la següent pregunta que és relativa a impuls del vehicle elèctric, la formula el diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, fa unes setmanes el Govern d'Espanya va iniciar una estratègia per a l'impuls del vehicle elèctric al territori espanyol. Com sap el territori de les Illes Balears seria un marc incomparable i molt idoni per a la implantació d'aquest vehicle. Les Illes Balears són un territori limitat, amb distàncies no molt llargues i exemple de coherència amb el missatge de preservar el nostre entorn.

El vehicle elèctric a més és molt més que un simple producte industrial, és una oportunitat per a les empreses des del punt de vista econòmic, mediambiental, ja que redueix a la meitat les emissions de CO₂ enfront dels de combustió, també de seguretat i d'eficiència energètica.

Per això voldríem saber si considera que aquesta estratègia d'implantació del vehicle elèctric pot ser beneficiosa per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots els presents. Miri, Sr. Diputat, naturalment des de la conselleria no tenim cap dubte que qualsevol iniciativa que suposi una alternativa al consum de combustibles fòssils és beneficiosa per a la nostra comunitat. De fet, en aquest projecte de cotxes elèctrics, està clar que hi creim entre altres coses perquè des de la conselleria som els primers que hem predicat amb l'exemple.

El vehicle elèctric sense cap dubte esdevé una aposta important per a la mobilitat sostenible de totes les ciutats, els motors elèctrics són eficients, són silenciosos, no contaminen l'aire a les ciutats i permeten que l'electricitat procedent de les energies renovables s'incorpori també al transport. Tot i els inconvenients que encara es puguin tenir, com és l'autonomia limitada i aspectes relacionats amb les bateries, la implantació del cotxe elèctric es preveu en un futur immediat massiva en el

parc automobilístic en general i en el de les Illes Balears en particular a causa de la gran quantitat de desplaçaments que es fan dins la mateixa comunitat autònoma i com molt bé ha apuntat a causa de la singularitat d'un arxipèlag com el nostre.

De totes maneres, això no ens ha fer perdre de vista una cosa important que és que si un cotxe es carrega amb electricitat i aquesta ve exclusivament de combustibles fòssils no deixa de ser un vehicle contaminant i per tant, en aquest sentit feim feina i s'ha de continuar fent feina.

Per tant, per garantir que el vehicle elèctric representi un mitjà de transport sostenible i eficient s'ha de continuar impulsant la generació elèctrica a partir de fonts d'energia renovables i també les centrals de cicle combinat que ara ho tenim més fàcil a causa de l'arribada del gas natural. Precisament també des de la conselleria, amb la voluntat d'impulsar l'eficiència energètica, preparam ja, ja es va fer l'any passat i enguany tornaran sortir unes línies d'ajuda que traïem conjuntament amb l'IDAE i amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per facilitar la modernització del parc automobilístic amb aquest tipus de vehicles i també, i això és important, establir noves estacions de recàrrega.

Per tant, sense cap dubte és una línia que treballam i treballarem i estam convençuts de què juntament amb el ministeri, aviat veurem projectes molt interessants en aquest sentit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 1542/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves d'avaluació de coneixements de l'alumnat de 2n d'ESO.

Passam idò a la cinquena pregunta RGE núm. 1542/10, relativa a proves d'avaluació de coneixement de l'alumnat de segon d'ESO, que formula la diputada Sra. Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va adreçada al conseller d'Educació i Cultura. El Ministeri d'Educació ha elaborat una prova estàndard per avaluar aquesta primavera els coneixements adquirits per l'alumnat de segon d'ESO i de manera aleatòria han estat elegits alguns centres d'aquesta comunitat autònoma. Igualment també varem veure per la premsa que la Conselleria d'Educació i Cultura farà la seva pròpia prova d'avaluació. Aquesta sí ocuparà tots els centres de les Illes Balears.

És per aquest motiu que voldria saber si atès que totes dues proves s'han de fer abans de dia 14 de maig, segons vaig llegir a la premsa de quina manera es coordinaran aquestes dues administracions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Educació, té al paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'aplicació de les proves d'avaluació de diagnòstic sobre les competències bàsiques es fan d'acord amb la LOE, evidentment, i és una tasca coordinada perquè hi intervenen les dues administracions. La central a través del seu institut d'avaluació i l'autonòmica a través de l'IAQSE que també és el seu institut d'avaluació.

Per tant, s'ha treballat conjuntament des del marc referencial d'avaluació diagnòstica fins tots els aspectes d'aplicació, anàlisi, estadístiques i altres aspectes que conformen aquesta tasca, perquè, com vostè deia, sigui una tasca es complementi i evidentment no pugui treure després problemes a l'hora de treure resultats i treure aplicacions posteriors a aquests resultats.

L'Institut de l'Avaluació s'encarrega d'enllestir la prova de mostra que permet obtenir dades representatives tant a l'alumnat com a les comunitats autònomes. La seva tasca és saber què està passant a nivell de l'educació de l'Estat espanyol i per tant després treure les conclusions i tenir contactes amb les comunitats autònomes que són les que tenen les competències.

Per altra banda l'IAQSE el que fa és fer una avaluació més censal a tot l'alumnat i d'aquesta manera tenim un altre resultat positiu i és que sabem perfectament quina és la situació de tots els alumnes i tots els centres, però en aquest cas no per després intervenir a nivell d'Estat a les comunitats autònomes, però sí perquè els centres sàpiguen quins són els seus resultats i arran d'aquests resultats puguin fer actuacions concretes per millorar-les en el cas que no siguin el que esperam que tinguin. Als centres se'ls dona un resultat de la mitja de tota la comunitat autònoma i els seus resultats. D'aquesta manera ells saben en quin rànquing es troben en relació amb tots els altres en les mateixes condicions. El que no tenen són els resultats de la resta de centres.

Quant a coordinació, li puc dir que el personal de l'IAQSE ha estat en contacte amb l'institut d'avaluació del ministeri i ha participat, com li he comentat abans, en l'elaboració mitjançant reunions periòdiques que s'han fet tant a Madrid com a altres llocs quan s'han reunit amb diferents instituts d'avaluació autonòmics. Per tant, aquesta és la tasca que s'està fent i, com li he comentat, és una tasca coordinada en tot moment amb el ministeri hem d'incidir en aquests dos aspectes, aspecte general i el particular. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rita, tot i que el conseller no li podrà contestar perquè ha exhaurit el temps, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Només és un comentari que vull fer. Moltes gràcies. Sobretot vull desitjar que aquesta avaluació sigui el més favorable possible per als nostres estudiants i que si no són tan favorables, com s'espera, que no es carregui per favor tota la responsabilitat damunt els funcionaris, damunt els professors, perquè la responsabilitat efectivament, hauria de ser compartida no només amb els funcionaris sinó també els gestors polítics, perquè de qualche manera també tenen aquesta responsabilitat. També voldria fer referència a allò que he sentit aquí sobre un funcionari d'aquesta comunitat autònoma, el professor Rosselló Bordoy, que va ser a més medalla d'aquesta comunitat autònoma, per la qual cosa estic indignada i vull que costi en acta. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

I.6) Pregunta RGE núm. 1563/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a llei de modificació de la Llei de ports.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 1563/10, relativa a llei de modificació de la Llei de ports. La formula el diputat Sr. Antoni Alorda del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, com vostè sap, les Corts Generals tramiten en aquest moment un projecte de llei del Govern de l'Estat que modifica la Llei de ports d'interès general. És evident que es tracta d'una matèria altament sensible per al nostre país, com jo crec que s'ha tornat a posar de manera aguda amb tota la crisi de les cendres en suspensió. Entre les novetats que més ens preocupen d'aquesta llei, a part d'altres aspectes, hi ha el tractament de les bonificacions en les taxes dels ports illencs i que podrien ser, entenem, molt perjudicials per als nostres interessos. Per això li deman quina opinió li mereix aquest projecte de llei que s'està tramitant a les Corts Generals? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en primer lloc li he de dir que la preocupació d'aquest Govern i de la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat ja fa estona que s'ha traslladat a Madrid pel que fa la preocupació concretament del dictamen motivat que va fer la Unió Europea sobre el règim de bonificacions. La resposta de la Secretaria d'Estat de Transports va ser que es modificaria la Llei 48/2003, a la qual ha fet referència vostè i efectivament s'han fet nombroses i successives modificacions de l'avantprojecte.

Ara bé, m'agradaria deixar clar que la nostra preocupació segueix en temes concrets, per exemple amb la taxa anomenada T2, que és la taxa de passatgers i vehicles amb règim de passatge perquè es mantenen les bonificacions als ports d'interès general, però s'eliminen les que són de port d'origen o de destinació. Per tant, això podria suposar un perjudici. Per altra banda, l'aparició d'una nova categoria, el cotxe de més de 4 metres, que duplicaria la seva taxa. I en general també trobam que hi hauria d'haver un sistema de compensació econòmica equivalent a la disminució que puguin tenir, d'ingressos que puguin suportar els nostres ports.

Per tant, si realment en aquest període d'esmenes no es poden solucionar aquestes coses, se tornarà produir un greuge a la nostra economia i concretament accentuar encara més els efectes negatius de la insularitat. Per tant, jo esper que durant aquest període d'esmenes es puguin solucionar aquests problemes que com li dic, nosaltres veim amb preocupació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del nostre grup, Sr. Conseller, l'animam a intensificar els contactes per evitar que s'aprovi talment aquest projecte de llei. I en tot cas que també faci els contactes amb els diputats illencs i que confiam que es mobilitzaran adequadament per evitar-ho. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Vicens, vol fer ús de la paraula?

I.7) Pregunta RGE núm. 1544/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Setmana d'Economia Social.

Passam idò a la següent pregunta RGE núm. 1544/10, relativa a I Setmana d'Economia Social, la formula la diputada Sra. Margalida Mercadal del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Mercadal, té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. Economia social, el tema d'aquesta pregunta ja va rebre una especial atenció a la recent compareixença del conseller de Treball en comissió. Jo avui la plantej aquí amb la intenció de ressaltar un fet inqüestionable, tenim molta gent emprenedora a Balears i prova d'aquest fet és que a finals del 2009 el nombre de cooperatives existent era superior a 200. Tan sols durant el darrer any se n'havien creat 20, 12 a Menorca. I aquí voldria afegir-hi una reflexió. Aquestes cooperatives es constitueixen dins àmbits diversos, a Menorca en concret sabem que van lligades bàsicament a escoles i a l'agricultura. De fet, fa poques setmanes parlàvem aquí del valor de l'agricultura ecològica. Idò bé, aquesta vinculació al territori d'un teixit social i empresarial que mai no es pot deslocalitzar és un valor que val la pena ressaltar.

Si aquesta gent emprenedora té un govern que l'acompanyi, pot fer molt per l'economia, especialment en un moment de dificultat com aquest. Precisament per donar més impuls a aquestes cooperatives socials, vostè, Sr. Conseller, acompanyat de la directora general la Sra. Maria Duran, va inaugurar la I Setmana d'Economia Social a Menorca la setmana passada i m'agradaria que ens fes una valoració de com ha anat aquesta setmana. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la celebració d'aquesta Setmana d'Economia Social a Menorca era un compromís que tenia el Govern de les Illes Balears, la Conselleria de Treball i Formació amb les associacions i organitzacions que ordenen l'economia social a les nostres illes. S'havien fet actes a Mallorca, a Palma, a Inca, a Calvià, a Manacor l'any 2009 i a finals del 2009 ens vàrem comprometre a estendre això a les altres illes i vàrem començar per Menorca.

Jo crec que la valoració que s'ha de fer és positiva, ja que aquest tipus d'actes ens permeten divulgar els continguts i el potencial que té l'economia social. Vàrem començar amb una conferència, es varen fer informacions per als agents de desenvolupament local i assessories tècniques amb ells perquè divulgessin el potencial que té l'economia social, es varen visitar experiències directes d'economia social a Menorca, com és la Cooperativa Coinga o San Crispín, es varen fer intercanvis d'experiències entre les persones que varen assistir a aquesta setmana, varen ser més de 200 persones.

Aquests actes de divulgació el que permeten és arribar a més gent, a sensibilitzar tota la ciutadania de les Illes Balears que l'economia social pot resultar ser una manera, com diu vostè, per sortir de la crisi econòmica, una manera perquè els emprenedors vegin una solució per articular la seva empresa, una manera a través de la qual puguem ordenar aquest sector de l'economia social i puguem fer veure que el sector de

l'economia social té un potencial que tal vegada a les Illes Balears no ha tengut l'acollida que hauria d'haver tengut, com ha passat per exemple a altres comunitats autònomes com són el País Basc o la comunitat autònoma de Múrcia, dins la qual l'economia social té un pes relatiu molt important dins el seu producte interior brut.

Per tant, aquesta Setmana d'Economia Social persegueix aquesta qüestió i seguirem fent aquests actes per posar en valor l'economia social.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada? No vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 1548/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de millora de la depuradora de Santa Eulària del Riu.

Passarem idò a la següent pregunta RGE núm. 1548, relativa a projecte de millora de la depuradora de Santa Eulària del Riu. La formula el diputat Sr. Miquel Jerez del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, l'anterior conseller de Medi Ambient, el Sr. Grimalt, va manifestar que la depuradora de Santa Eulària tenia greus problemes de dimensionament i d'obsolescència, que es tractava d'una depuradora que havia exhaurit la seva vida útil i que estava necessitada d'actuacions urgents. Certament, la depuradora de Santa Eulària necessita d'una millora imminent per reduir tots els impactes que provoca i que no són sostenibles.

Les darreres notícies que teníem era que, efectivament, s'havia signat un acord amb el ministeri del Govern central i que la dotació pressupostària destinada a aquesta millora havia de ser inclosa a la llei d'acompanyament. No obstant això, l'evolució de les millores de la planta depuradora no apareixen enlloc. Per tant, el que volíem fer és preguntar-li al Sr. Conseller en quina situació es troba en aquest moment la tramitació del projecte de millora de la depuradora de Santa Eulària del Riu a Eivissa?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, per les informacions que nosaltres tenim, el projecte de remodelació de l'estació depuradora de Santa Eulàlia del Riu, efectivament la seva execució correspon al Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí i ara mateixes tramita l'estudi d'impacte ambiental, davant l'òrgan ambiental estatal.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la millora d'aquesta infraestructura fa molt de temps que s'espera en el municipi de Santa Eulàlia. I des del Grup Parlamentari Popular no tolerarem més passivitat en aquest sentit, no podem deixar de reclamar una millora d'una depuradora que ha estat discriminada, i vostè ho sap, per la seva conselleria. No volem que es produeixin més incomoditats als veïnats d'aquella zona, més inconvenients i més deteriorament de com està ara.

Miri, a aquesta depuradora li fa falta un emissari, i vostè ho sap, perquè els abocaments a la mar es produeixen de forma concentrada i l'ideal seria que fos de forma dispersa. En segon lloc, la planta és obsoleta i fa olors i a la zona residencial aquesta situació és totalment insostenible. En tercer lloc, no hi ha aprofitament de les aigües residuals d'aquesta depuradora, quan precisament en el municipi de Santa Eulàlia hi ha una gran bassa per acumular aigua destinada al reg, depuració terciària. I crec que això són motius prou suficients perquè aquesta execució no es retardi més, Sr. Conseller, i li ho dic amb tots els respectes.

Miri, vull apel·lar la seva responsabilitat perquè vigili i faci complir els acords que té amb el ministeri i procuri que els compromisos assumits pel Govern de Madrid no es transformin en una veritable presa de pèl. I també, Sr. Vicens, vull recomanar-li que no fugi i no s'amagui perquè vostè també té part de responsabilitat en l'execució d'aquesta millora i també té part de culpa en l'execució precisament en la millora d'aquesta infraestructura. Amagar el cap no és una bona tècnica, Sr. Conseller, i vostès en fan molt d'abús d'aquesta tècnica i no sempre els surt bé. Avui han quedat ben retratats i per tant, aquest retrat no és altre que el retrat de la incompetència i de la passivitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, a part del joc d'amagatalls que deia vostè i totes aquestes coses, vostè parla de tolerar la passivitat. Jo no sé la passivitat que va tenir el seu Govern durant molt de temps. Li puc assegurar és que aquest projecte s'està fent, s'està tramitant i la Conselleria de Medi Ambient no està com es pot imaginar amagant res, sinó que senzillament intenta accelerar aquests projectes que es duen a terme, com li he dit, per part del Ministeri de Medi Ambient.

Efectivament, li puc assegurar que necessita totes aquestes reformes que ha dit vostè i jo crec que vostè s'ha de documentar un poc més perquè se'n necessiten més. Venc a dir que serà una important actuació, serà una ampliació molt important que podrà fins i tot un 75% més de capacitat de depuració a la depuradora i que donarà un tractament terciari que efectivament també s'ha de menester. Per tant, no es preocupi que estam sobre aquest tema i estam donant la màxima rapidesa a l'Estat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.9) Pregunta RGE núm. 1549/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient de les obres del passeig de vianants de Portocolom.

Passarem a la següent pregunta, RGE núm. 1549/10, relativa a expedient de les obres del passeig de vianants de Portocolom. La formula la diputada Sra. Catalina Soler del Grup Parlamentari Popular. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Quan a Madrid hi havia un govern amic, que era el del Partit Popular, a Felanitx no governava el Partit Popular, ens varen atendre a tot un grup de veïnats, l'Associació de Veïns de Portocolom, vàrem poder anar a Madrid i vàrem demanar que a Portocolom necessitàvem un passeig de vianants. Curiosament ara el que té tants de mals, el Sr. Matas, que per a nosaltres va ser un gran ministre de Medi Ambient per a Felanitx, comprar la finca S'Algar i ens va concedir 8 milions d'euros per fer un passeig de vianants a Portocolom.

Curiosament varen voler un consens sobre aquest passeig de vianants, amb molt bon criteri per part de l'anterior conseller de Medi Ambient, Sr. Font. No va voler fer un passeig que no agradés a tothom. Per tant, tots els col·lectius, GOB, associacions de veïns, club nàutic, ajuntaments, tots, vàrem poder-hi fer al·legacions, i és un passeig totalment consensuat.

En paraules de l'anterior conseller de Medi Ambient, Sr. Grimalt, amb foto al diari inclosa, aquest passeig s'havia de començar aquest hivern. A la Comissió d'Hisenda i Pressuposts d'aquest Parlament s'havia de començar dia 28 de gener d'enguany. Curiosament el Sr. Grimalt no hi és, el Sr. Font no hi és i del passeig de vianants no en sabem res ni s'ha començat.

Com està l'expedient?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Qui demana la paraula? El Sr. Carbonero. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, vostè ha fet un resum, però no li ha posat massa dates al resum. L'any 2002 va ser l'any en què, efectivament, la Demarcació de Costes va redactar el primer projecte que va ser rebutjat gairebé per part de tots, perquè no és un projecte, n'hi ha hagut dos. El primer, efectivament, del Sr. Matas, va ser rebutjat gairebé per tothom, i el 2004 es va signar un conveni de litoral entre el Govern central i el Govern de les Illes Balears pels qual s'encomanava la redacció d'un nou projecte a ABAQUA. D'acord.

Ara han passat tota una sèrie d'anys, aquest projecte s'ha redactat; efectivament hi ha hagut un nivell de consens important, i no s'ha adjudicat cap de les obres que estaven previstes a les diferents fases d'aquest projecte. El dia 21 de desembre del 2009, és a dir, un poc abans de la data que vostè ha donat amb les manifestacions del Sr. Grimalt, un poc abans, set anys després que es redactàs el primer projecte, set anys després, el consell d'administració d'ABAQUA decideix separar el projecte redactat en dues parts, la zona que està a l'estret de llevant, és a dir les zones 5 i 6, a executar per la mateixa ABAQUA, i trametre la resta de projecte al conseller de Medi Ambient, se suposa que perquè l'executi Ports, però això no figura dins l'acord. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. SOLER I TORRES:

Sr. Conseller, res. Acabarà la legislatura i no hi haurà passeig per a vianants a Portocolom. Entre vostè i el Sr. Vicens no veurem passeig de vianants. Si hagués continuat almanco el Sr. Grimalt teníem coratge que dia 28 de gener es posàs la primera pedra perquè ja estava en marxa el que és la primera part, efectivament, des del faralló petit fins a Can Marilla s'havia de fer la primera part, consensuat amb tothom, a Portocolom amb tothom, hotelers tots, perquè havia d'estar abans d'aquesta temporada turística. La temporada turística està a punt de començar i no hi és.

La meva gran pregunta ja no és aquesta, perquè jo, dates, no les hi contaré totes. La meva gran pregunta és una altra: on són els 8 milions d'euros per fer aquest passeig per a vianants de Portocolom?, perquè el que queda sense passeig de vianants és Portocolom, però no són aquests 8 milions d'euros que en teoria s'han de fer? Sr. Conseller, els deman que es posin el vestit de fer feina, que s'hi posin de veres, que el lícitin que es posin a fer-ho, i que donin una resposta contundent.

Vostè demà va a Portocolom...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. SOLER I TORRES:

...i expliqui aquí on va quan començarà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és ver que aquests 8 milions d'euros en aquests moments se suposa que són a ABAQUA; jo no li ho puc assegurar però se suposa que són a ABAQUA.

En el projecte de Portocolom es donen tres circumstàncies que jo vull ressaltar. Miri, en primer lloc el front marítim de Portocolom té unes característiques singulars que el fan un dels indrets amb més interès del nostre litoral. En segon lloc, el projecte redactat per l'arquitecte Carles Oliver i el paisatgista i biòleg Pere Bennàssar és un projecte magnífic, és un projecte magnífic, ho vull ressaltar aquí, realitzar amb la sensibilitat i el rigor propis de bons professionals, aquells que amb els seus projectes posen en valor l'espai que transformen, i ho vull dir en contrast amb el primer projecte que els he dit abans, eh?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Em sap greu però se li ha exhaurit el temps.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 1545/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores al servei d'oncologia de Can Misses.

Passam a la següent pregunta, que és relativa a millores al servei d'oncologia de Can Misses. La formula la diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, per fer una pregunta molt concreta. Pot explicar el Sr. Conseller de Salut i Consum en què consisteixen les noves millores incorporades al servei i a l'atenció oncològica que reben els pacients de Can Misses? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. El servei d'oncologia de Can Misses està donant un bon servei perquè compta amb uns bons professionals que amb el seu esforç i responsabilitat estan donant una assistència amb normalitat.

Nosaltres continuam treballant per impulsar una millor dotació del servei i ampliar la seva capacitat assistencial. Nosaltres el que hem fet ja és començar a donar passes en un nou model de funcionament d'aquesta unitat d'oncologia de Can Misses a través d'un conveni permanent amb el servei d'oncologia de Son Dureta. Aquest nou model de funcionament permetrà que determinats oncòlegs de l'hospital Son Dureta es puguin desplaçar diverses vegades per setmana per ajudar a consolidar definitivament aquesta unitat d'oncologia, que a més permetrà millorar tot el que són processos assistencials, millorar la qualitat assistencial, a més de millorar en el plànol de coordinació entre serveis. També evidentment aquests oncòlegs de Son Dureta afavoriran transmissió de coneixements i formació continuada. És una altra manera, també, d'atreure i de fidelitzar professionals a Eivissa.

És una demostració que aquest nivell de col·laboració és possible, que ja ha donat bons resultats en un altre servei com és el d'immunologia, i per tant nosaltres estam treballant en una solució estable i de futur que també fa referència a la unitat de cures pal·liatives, en la qual està previst enguany augmentar la seva dotació de professionals.

Per tant és una mesura que dóna una solució estable, de futur, sense necessitat que els malalts d'Eivissa es traslladin a Mallorca i que ha estat molt ben acollida per associacions de persones afectades. D'aquesta manera pensam que milloram la qualitat assistencial en l'àmbit d'oncologia a Eivissa, i per tant també se'n beneficiaran els professionals que ja fan feina allà. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, només per fer una petita reflexió. Com el Sr. Conseller ha indicat, la prioritat és el pacient, sobretot en aquestes situacions de malalties que afecten tant el propi pacient com el seu entorn més directe, i és molt important en aquestes situacions, i com sempre hem incidit aquí en seu parlamentària, que en temes de salut i educació és important no

confondre la societat, no alarmar, no alarmar innecessàriament, i que la informació que es doni per part dels serveis públics sempre sigui clara i que les actuacions siguin...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, una mica de silenci, per favor. Continui.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. ...i que les actuacions siguin inequívokes com ho són ara mateix.

No vull desaprofitar l'ocasió per destacar l'agilitat amb què ha actuat la conselleria, i en concret també el gerent de l'ib-salut...

(Més remor de veus)

...el gerent de l'ib-salut a l'illa d'Eivissa, que recull felicitacions i una concòrdia per part de diferents col·lectius amb independència de les seves idees polítiques. Com s'ha dit per part també del conseller, s'ha de continuar millorant, sens dubte, i està clar que la culminació de totes aquestes millores, la tendrem en el nou hospital d'Eivissa amb el servei de radioteràpia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

I.11) Pregunta RGE núm. 1546/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a planta potabilitzadora d'Es Castell (Menorca).

Passam, idò, a la següent pregunta, que és relativa a planta potabilitzadora d'Es Castell de Menorca, i la formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, se'n recordarà que el mes passat ja li vam fer una pregunta sobre la planta potabilitzadora del municipi d'Es Castell a Menorca. Ho deim, i com hem reiterat abans o s'ha dit abans a una altra pregunta, és una cosa que en principi estava pressupostat dins els pressupostos de l'any 2008, és una cosa que ve des de l'any 2007, des del novembre, des de compareixences de pressupostos, compareixences aquí en aquesta cambra, i atenent la pregunta o probablement ho tenien previst, o arrel de la pregunta que vaig fer a principi del mes passat efectivament hi va haver una reunió amb l'ajuntament, però en cap moment no queda clar que es mantengui el

compromís, que jo crec que ja és inviable que estigui en funcionament abans d'aquest estiu, però el que li deman avui és si estarà instal·lada dins l'any 2010.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Vicens té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo entenc que li vaig contestar ja la pregunta fa molt poc. És a dir, mirin, hem agafat aquest tema, com li vaig explicar l'altra vegada, i hem optat ja bàsicament per aquesta planta potabilitzadora a nivell biològic, que és una desnitrificació, com sap vostè, que té tota una sèrie d'avantatges, i a partir d'aquí ens hem posat a fer feina, perquè ja hem fet una reunió amb l'ajuntament per tal de determinar el seu cofinançament, i s'està fent tota la feina per fer la redacció.

Venga, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Tadeo, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, entenc que potser no li agradi la insistència, però la insistència és perquè en paraules del conseller de Presidència en comissió d'Hisenda amb els pressupostos de cara al 2008 va manifestar que açò estava en els pressupostos. S'ha anat retardant, han passat dos anys i mig. El darrer compromís que tenia aquest govern, abans de la ruptura d'aquest govern, millor dit, era que abans de l'estiu estaria en funcionament, i jo el que li deman avui aquí és molt clar. Açò ve des de l'any 2007, el Govern no pot estar aturat, i en un cas tan concret estarà disponible aquesta planta potabilitzadora dins l'any 2010?

Jo ja ho sé, que han tingut aquesta reunió amb l'ajuntament. Ho sé i sé la preocupació que té l'ajuntament, precisament del qual som regidor; sé la preocupació que té el batle després d'aquesta reunió i sé que s'està amb la negociació. Però és que tot açò fa dos anys i mig que estem amb aquesta negociació. El que a mi m'agradaria sentir, i als ciutadans del municipi d'Es Castell que tenen l'aigua amb nitrats, aigua que no és potable, i que han de fer una despesa considerable, el que voldríem sentir és la resposta concreta a la pregunta, que és molt concreta: estarà disponible aquesta planta potabilitzadora dins l'any 2010 sí o no?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicens té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat i regidor d'Es Castell, miri, el primer que li diré és que aquest govern no solament farà aquesta inversió sinó que l'ha augmentada. Per tant als ciutadans, vostè com a regidor el que hauria de dir als ciutadans d'Es Castell és que aquest govern no solament fa aquesta inversió sinó que serà més gran, aquesta inversió, perquè a més a més es posa una planta potabilitzadora que serà innovadora, amb tècniques innovadores, que el compromís ambiental serà molt millor i a més a més abaratirà molt el manteniment, i d'això s'està fent l'avantprojecte, s'està fent l'avantprojecte, i probablement es podrà licitar sobre el 2010, però no li puc dir més per ara.

(Remor de veus)

Però vostè transmeti allò que és important, i és que la potabilitzadora per als ciutadans d'Es Castell serà molt millor que la que estava plantejada, es farà i es farà evidentment amb tota la rapidesa amb què ho pot fer aquest govern.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.12) Pregunta RGE núm. 1551/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures adoptades pel Govern central en relació amb la reforma del mercat laboral.

Passam ara a la següent pregunta, 1551/10, relativa a mesures adoptades pel Govern central en relació amb la reforma del mercat laboral. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, començ amb una dada del CIS, del baròmetre del CIS de preocupació dels ciutadans. Quan hi va haver les eleccions generals, març, abril del 2008, la preocupació respecte a l'atur era la primera preocupació dels ciutadans amb 52 punts; avui continua essent la primera preocupació dels ciutadans però ja amb 82 punts. Ja sap tothom que durant els governs socialistes s'incrementa la preocupació per l'atur perquè s'incrementa l'atur. Felipe González ja va donar una bona mostra d'això i ara tenim una segona part.

S'anuncien, Sr. President, des del Govern central mesures importants de reforma del mercat laboral; ho avancen veus tan autoritzades com la del governador del Banc d'Espanya, que diu que si no es reforma el mercat laboral l'atur arribarà a impactar sobre les finances del conjunt de l'Estat i crearà un perjudici econòmic molt seriós; ho demanen els empresaris, ho demanen els sindicats, i tothom sap que després de l'1 de maig, probablement durant el maig o el juny, hi haurà una reforma de la legislació sobre contractació a Espanya, perquè el Sr. Zapatero soto voce la ve anunciant a través de terceres persones, fins i tot de qualque manera més o menys directament.

Jo li deman, Sr. President, quina opinió té vostè respecte a aquesta reforma que s'anuncia i les seves principals característiques. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Sabem per boca, sabem que s'ha presentat un document de treball i la idea és que dins el marc del diàleg social es pugui acordar amb empresaris i sindicats aquesta reforma laboral, que el que intenta i persegueix és, a més de donar més possibilitats a la gent jove, que és un dels col·lectius en aquests moments que té més dificultats, a la vegada també persegueix crear més ocupació en general i sobretot més ocupació per a la gent que està desocupada.

Per tant en aquest sentit jo la valoració que en faig és positiva, sense perjudici que el document que s'ha presentat és un document molt ampli, no és concret encara, i per tant és un tema que segurament hi haurà coses que ens agradaran més o ens agradaran menys i ho estam analitzant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, si existís el premi Nobel de l'evanescència i de l'escapisme, l'hi donarien a vostè. Contesti la pregunta, digui'm què opina de la idea que el president del Govern està... Seré més concret, seré més concret; vostè té el darrer torn i tancarà. Què opina de la idea que hi ha en el Govern d'Espanya del fet que es vagi a un únic contracte i que s'elimini el contracte temporal, un únic contracte indefinit amb un model distint d'acomiadaments, amb un model distint de fins i tot com es contribueix a fer aquesta borsa de finançació per aquests acomiadaments?

Què opina vostè del model austríac?, que és al que pareix que el Govern en aquest moment ens vol encaminar, amb certa anuència dels sindicats o d'una part dels sindicats, i també d'una part de l'opinió pública i dels empresaris. Si vostè creu o no creu que aquest únic model donarà més o menys flexibilitat i més facilitat d'acomiadament, però també més estabilitat, que és una cosa que vénen demanant els sindicats i l'opinió pública. Què opina vostè que s'utilitzin els fons del FOGASA per començar a finançar aquest nou sistema que es vol presentar?, que és el que s'està debatent a Espanya.

Jo li deman, Sr. President, que sigui un poquet més concret, que ens expliqui què pensa. De quina manera impactarà aquest canvi de model a l'economia de les Illes Balears? Qualcú s'està preocupant dins el Govern d'avaluar-ho, d'estudiar-ho, de veure si aquest model que es vol implantar ens beneficia o no? Sr. President, sigui més concret i m'aclareixi un poquet la posició del seu govern respecte a aquesta qüestió, que és capital per a l'economia de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, jo seré més concret quan la proposta sigui més concreta, perquè efectivament en aquests moments la proposta és molt general, i per tant, escolti, dins el document que s'ha plantejat es diu que la contractació temporal que es va reproduint cada estiu s'ha de passar, seria bo passar-la a fixos discontinus, però al mateix temps diu que no s'han d'augmentar les prestacions; jo crec que sí, perquè això és el que hem defensat sempre, hem defensat que als fixos discontinus hi hagi més protecció de la Seguretat Social, i per tant que hi hagi més millores quant a les prestacions i millores, per exemple, quant a la jubilació parcial.

Per tant si vostè em demana si és bo que es posi en marxa tota una sèrie de mesures per reformar la jornada, igual que s'està fent a nivell d'Alemanya o amb el model austríac, bé, allò que s'està proposant no és exactament el mateix, però en principi pareix que allà ha tengut bons resultats. De totes formes aquest és un tema que s'haurà de valorar quan la proposta sigui perfectament concreta.

Que és bo que hi hagi tota una sèrie de mesures per fomentar l'ocupació juvenil? Clar que és bo, i clar que hi estarem totalment d'acord. Que és bo que s'estudiïn possibilitats i fins i tot amb ajudes de l'Estat en qualque moment perquè efectivament tota aquesta contractació pugui ser millor? Idò nosaltres en principi hi estam d'acord, el que passa és que fins que la proposta no sigui més concreta, la veritat, és un poc dificultós fer-ne una avaluació concreta com vostè em demana.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 921/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament local.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 921/10. És presentada pel Grup Parlamentari Mixt i relativa a finançament local.

En nom del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Alemany, per un temps de deu minuts.

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el municipalisme sempre ha estat una de les banderes d'Unió Mallorca. Per això avui volem encetar el tema més cruent i dolorós que tenen els ajuntaments avui: el finançament local.

La falta de liquidesa per pagar la despesa corrent és la guerra que tenim tots i cada un dels batles i regidors dels municipis. Cal destacar que aquest tema no ha estat creat per la crisi econòmica, encara que sí que l'ha agreujat fins al punt que no podem pagar els nostres proveïdors. El nou model de finançament local és una de les grans fites a definir dins el marc competencial de tot l'Estat; és un tema de primera necessitat que hem d'abordar amb urgència. Hi ha qüestions insalvables i per tots compartides que fan irresistible un canvi. Tots estam d'acord que el 30% del pressupost de les corporacions locals està destinat a competències que no són estrictament seves.

Per altra banda, com ja ha manifestat Unió Mallorca dins aquesta cambra, és evident que no només s'ha de canviar el model sinó el sistema de finançament local, perquè l'actual depèn excessivament dels ingressos urbanístics.

Des d'Unió Mallorca creim necessari el debat i el consens per a un nou model de finançament local, però això no lleva que no sigui tant o més necessari solucionar, encara que sigui de manera provisional, el problema de liquidesa dels ajuntaments.

Avui, el Grup Parlamentari Mixt interpel·la el Govern sobre la insuficiència econòmica dels ajuntaments en aquests moments i sobre les mesures o polítiques que es duen per millorar el finançament local en aquests moments. Vull recordar, en aquest moment, que els ajuntaments són les institucions més properes al ciutadà i aquesta proximitat els obliga a donar resposta a les seves necessitats, moltes vegades per damunt de les nostres possibilitats pressupostàries i financeres.

Però, a més, no hem d'oblidar que els ajuntaments són un dels principals eixos de manteniment de llocs de treball, els ajuntaments són unes institucions que presten un servei però també donen feina, i no em referesc als empleats públics sinó sobretot a les petites i mitjanes empreses, que són, ni més ni manco, el motor productiu de l'economia de tot l'Estat. Si els ajuntaments no poden pagar les empreses o proveïdors aquestes pateixen una manca de liquidesa, que no només afecta la seva greu situació econòmica, de la pròpia empresa, sinó que augmenta la prudència dels empresaris i de vegades provoca acomiadaments.

Crec, sincerament, que això és un punt a tenir en compte, que és veure els ajuntaments com a vertaders agents generadors d'ocupació. Les institucions han d'incentivar l'economia i pagar puntualment els proveïdors i les empreses per incentivar el consum. Veim com aquest plantejament ve recollit en el projecte de llei d'economia sostenible, encara en tramitació, però, com he dit, Unió Mallorca no parlarà avui sobre com hauria de ser el model de finançament local, Unió Mallorca vol parlar de com i de quina manera els ajuntaments podran superar la seva situació econòmica actualment ja desesperada.

El president Antich, des del seu discurs d'investidura, que donaria un impuls al municipalisme, un impuls que es va materialitzar al protocol signat dia 24 de març, però inexplicablement no ha pres, no ha significat cap mesura. Les polítiques del Govern central i del Govern de les Illes Balears han d'anar encaminades a sanejar els comptes dels ajuntaments i a donar-los liquiditat.

Es parla molt de pacte local, del nou model de finançament local, en definitiva parlem de futur i no hi ha cap futur sense un present, i el present el marca, per desgràcia, la falta de tresoreria de tots i cada un dels ajuntaments. Personalment, m'agradaria que es manifestàs per part del Govern: primer, quin és el paper que creu que aquest govern juga envers el finançament local? Segon, quines són les prioritats d'aquest govern? Tercer, quines polítiques prendrà el Govern per ajudar els ajuntaments? I quart, quina és la pressió que es fa al Govern central per donar solucions a aquest tema.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Interior, la Sra. Costa.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, gràcies també per les seves reflexions i també manifestacions i he de dir que d'ençà de la meua arribada a la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia un dels objectius primordials que vaig fixar va ser poder donar resposta a una demanda comuna de les corporacions locals de les Illes, que els ve reconeguda no només a la Constitució Espanyola, sinó també pel nostre Estatut d'Autonomia, com és tenir autonomia a l'hora de gestionar els

seus interessos; és a dir, tenir autonomia per gestionar les competències. I és evident que parlar d'autonomia per gestionar les seves competències du implícit tenir suficiència financera per poder fer-ho.

La realitat, però, ens evidencia que aquesta suficiència financera és una de els qüestions pendents, no només a les Illes Balears, evidentment, sinó en el conjunt de l'Estat. Per què? Perquè les corporacions locals promouen, gestionen i financen bona part dels serveis públics bàsics o d'atenció directa als ciutadans. I ho he dit ja en diverses ocasions en aquesta cambra, que no és la primera vegada que parlam d'aquest tema, i és que ha estat una constant la pràctica de delegar funcions i competències als municipis, afegint-se càrrega del finançament d'aquestes sobre unes finances, les finances municipals, ja prou exhaurides com per haver de suportar càrregues sobrevingudes. La Sra. Diputada mateixa feia referència a un tant per cent aproximat, d'un 30% aproximadament, que és que diferents ajuntaments suporten el que s'anomenen competències impròpies.

El propi Estatut d'Autonomia estableix la necessitat que les transferències i les delegacions han de dur incorporats els mitjans econòmics materials i personals que corresponguin, però a la pràctica és evident que no sempre això és així. Davant aquesta situació, ja a l'any 2001, la Llei de pressuposts generals d'aquesta comunitat va establir una partida econòmica anomenada Fons de Cooperació Municipal, amb la finalitat de corregir els desequilibris econòmics interterritorials i fer efectiu el principi de solidaritat entre tots els municipis de les Illes. L'import d'aquest fons, regulat per un decret de l'any 2005, és d'almenys un 0,7% del total dels ingressos propis de la comunitat autònoma; percentatge que per a enguany ascendeix a més de 16 milions d'euros. Està clar que això no és suficient per donar abast a totes les necessitats dels ajuntaments.

A més a més, a aquestes quantitats hi hem d'afegir que des del Govern s'assumeix el cost derivat de la dedicació exclusiva de batles i regidors o presidents de les entitats locals de menys de 5.000 habitants i amb un pressupost ordinari inferior als 3 milions d'euros.

Al finançament rebut per part de la conselleria hi hem d'afegir també altres vies de finançament per part del Govern, com són els diferents convenis i les subvencions que se signen per a temes concrets. Però és evident, i ho deia ja abans, i som la primera que ho consider, que s'ha de donar una passa més per finançar les corporacions locals. I l'hem donada, es pot considerar més grossa o més petita, però s'ha donat aquesta passa, gràcies, i ho vull dir ben fort, a l'excel·lent col·laboració i feina feta des de la FELIB i per tant des de tots els ajuntaments.

Com vostè ha dit, Sra. Diputada, el passat dia 24 de març es va firmar aquest protocol de col·laboració entre el Govern i la FELIB per al desenvolupament del pacte local, signatura gràcies a la qual hem posat les bases per determinar, com diu el propi protocol, les competències i les delegacions competencials dels municipis, sota els principis d'una veritable autonomia, dignitat, solidaritat, suficiència financera, eficàcia, descentralització, cooperació i coordinació. L'objectiu no és altre que la creació d'un nou marc de relacions entre la comunitat, els consells insulars també i els ajuntaments que ens permeti reforçar competencialment els poders locals, amb un finançament adequat.

El següent i imminent pas, arrel de la firma d'aquest protocol, és la creació, som a punt de crear la Comissió per l'Estatut d'Autonomia Local. Aquesta comissió que, com dic, es constituirà en breu, té l'encomana de fer d'interlocutor permanent entre el Govern i la FELIB per impulsar el procés de pacte local i les actuacions necessàries per al seu desenvolupament. No serà una feina a curt termini, fa molts anys que parlam de nou finançament local, però de la precisió i de la cura amb què es treballi a assentar aquestes bases en dependran moltes qüestions de futur. Mitjançant aquesta comissió es proposaran i formularan les recomanacions per a l'articulació d'un nou marc competencial a l'àmbit de la comunitat autònoma de les illes, amb l'objectiu d'impulsar l'anomenada tercera descentralització, on els municipis, a més de les competències que els són pròpies en puguin assumir d'altres, via transferència o delegació, amb condicions adequades de suficiència financera. Serà també aquesta comissió la que debatrà sobre els mecanismes de finançament de les entitats locals en general i en concret farà propostes sobre la seva participació en els tributs de la comunitat autònoma.

També serà l'encarregada, la comissió, d'abordar o proposar fórmules per abordar la reforma de les disposicions que regulen el Fons de Cooperació Local i l'establiment, si escau, de nous criteris de distribució entre els municipis i la resta d'ens locals. I de la mateixa manera, la comissió fixarà pautes orientatives per a la reforma del sistema de compensació econòmica als ajuntaments i entitats locals de les illes on els batles o altres regidors desenvolupin el seu càrrec en règim de dedicació exclusiva.

I crec que també és molt important, en feia menció la Sra. Diputada, el consens polític que necessita tot això, entre d'altres coses perquè quan parlam de determinar el març competències dels ajuntaments, està clar que el marc competencial ja ve recollit a la llei, el que passa és que a la pràctica el que es dona és que tant els consells insulars com ajuntaments i també el Govern, moltes vegades, fan projectes o donen serveis que, com que no està clar de qui és la competència, moltes vegades es dupliquen esforços. I per això crec que és important el consens polític, perquè és clar que si un ajuntament té una pressió més propera del ciutadà, perquè és evidentment la institució més propera a aquest, ha d'existir aquest consens polític perquè determinem ja d'una vegada determinats serveis quina és la institució que els ha de prestar, perquè si no al final qui es veurà més perjudicat econòmicament, com deia, són els ajuntaments, perquè són les entitats locals les més properes.

Després de tot l'exposat vull deixar palesa la voluntat d'aquest govern de millorar el finançament de les corporacions locals, sense oblidar que aquí en té una gran responsabilitat, s'hi ha fet també menció, l'Estat; la competència sobre el nou model de finançament local és una responsabilitat estatal. Vull dir que des d'aquest govern i en els pressuposts generals d'enguany, del 2010, la partida destinada tant a consells insulars com a municipis no s'ha vist afectada, a pesar de les retallades pressupostàries que hem tengut a causa de la minva dels ingressos d'aquesta comunitat, però el que no s'ha tocat han estat ni els consells insulars ni els ajuntaments, i això també ha suposat un esforç considerable per al Govern, però que és una bona mostra del compromís que tenim en la millora del finançament de les entitats locals.

En definitiva, i ja per acabar, a causa de la insuficiència financera que pateixen tots els ajuntaments, aquesta insuficiència no només la pateixen els ajuntaments sinó la resta d'institucions, tant consells insulars com el govern autonòmic. Però, com deia abans, sempre els més perjudicats seran les entitats o les institucions més petites. Li puc assegurar, quant al que vostè em demanava de quin és el paper que ha de tenir el Govern en aquest nou model de finançament, que tendrem un paper actiu, no només o no simplement coordinador.

En aquests moments, a la comissió que, com he dit és a punt de crear-se, en el marc d'aquest pacte local, firmat fa pocs dies, ja s'ha avançat molta feina per part de la FELIB i per tant per part de tots els ajuntaments, com vostè molt bé deu conèixer, feina que ja tenim, diguem, avançada, i que esperam, una vegada creada la comissió, que la puguem presentar no només als ajuntaments sinó també a tots els grups polítics.

Gràcies, Sr. President i gràcies Sra. Diputada.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, la Constitució fixa dos principis pel que fa als ajuntaments, que són dos principis complementàries i a més, el d'autonomia, d'una banda, i a l'altra banda, lògicament, el de mitjans suficients per dur endavant les funcions que la llei els encomana, aquest és el marc constitucional, però la realitat de la qual hem vengut a parlar és que els ajuntaments es trobem amb moltes dificultats, sobretot lògicament dificultats financeres.

És molt corrent crec jo que tothom faci l'elogi i tothom faci el panegíric dels ajuntaments i recordi allò de què és l'administració més propera, la que permet un contacte més directe, però també això els determina que són l'administració que rep de manera més directa les reclamacions dels ciutadans perquè els seus problemes siguin arreglats; un ciutadà que té un problema, allà, la primera porta que toca sempre és la de l'ajuntament, que coincideix que és el que té la situació financera més difícil.

Aquest mal finançament municipal és una situació, és veritat que és crònica, però també és veritat que amb la crisi actual s'ha anat aguditzant fins al punt que avui sentim una cosa inaudita fins fa poc, que és parlar d'ajuntaments que hagin de fer expedients de regulació o d'ocupació, que és una cosa que difícilment ens haguéssim pogut pensar fa poc temps, que això hi arribaríem. Crec que tots reconeixem aquesta situació, tothom és conscient de la necessitat de millorar el finançament, crec que fins i tot expressar aquesta necessitat de millorar el funcionament municipal ha esdevingut un lloc comú del discurs consensuat o del discurs políticament correcte, però també és veritat que no s'aborden les reformes necessàries per fer-ho possible.

Fa falta que hi hagi un procés de descentralització cap als ajuntaments; hi ha hagut un procés de descentralització cap a les comunitats autònomes, que, per a alguns serà insuficient i per a alguns serà excessiu, però la veritat és que hi ha hagut un procés i que ha estat objecte d'un debat continuat, fins i tot un debat políticament molt viu, però fa falta completar aquest procés en un procés de descentralització cap als ajuntaments.

Hi ha xifres molt eloqüents, la despesa pública que gasten els municipis actualment és del 13%, quan hi ha un desideratium, un desideratium que, per exemple, expressa la Federació de Municipis, que és que sigui un 33%. Hi ha la qüestió de les anomenades competències impròpies, que avui mateix amb un article el president de la FEM també xifra en una tercera de la càrrega que han de suportar els ajuntaments, però en realitat no són tan impròpies des del punt de vista que són coses que exigeix la ciutadania i que, per tant, difícilment pot deixar de prestar un ajuntament. Per tant, si no són tan impròpies tan de ser finançades.

Tot això fa necessari que es reexaminei el finançament municipal, es reexaminei els tributs locals, es reexaminei la participació en els tributs autonòmics, es reexaminei l'excessiva dependència de les llicències de construcció, que és una cosa que la interpel·lant ha esmentat i que, lògicament, té unes conseqüències en forma d'excessos urbanístics i també en forma de casos de corrupció. Però és molt important, des del nostre punt de vista, que el plantejament general que es faci és que el millor finançament municipal no vagi en detriment del finançament autonòmic, sinó que a qui es facin les demandes bàsicament i a qui es facin les diligències sigui al Govern central.

En tot cas, això que avui tenim aquí és una interpel·lació al nostre govern, és una interpel·lació al Govern autonòmic i per tant és lògic que haguem de parlar del que fa o del que ha de fer o d'allò que volem que faci el nostre govern; el nostre govern, nosaltres entenem que ha de donar suport als municipis, però també entenem que té un marge petit; que el finançament bàsicament ha de venir de l'Estat; la Llei de bases també, que és la que ha d'examinar el nou marc competència, també és estatal; i a més, per una altra cosa que ha dit la consellera, que el Govern autonòmic també es troba en una situació de molta escassetat financera i de molta crisi.

Des del nostre grup, nosaltres pensam que dins aquest marc de limitacions les coses s'han fet bé, s'han fet actuacions de cara als municipis importants i d'una certa ambició, com els plans d'ocupació que s'han fet en els ajuntaments, com la pròpia Llei de barris i com altres actuacions, i també s'ha fet aquesta actuació de què hem parlat i que n'hem parlat a altres debats, d'anar avançant en el pacte local, que ja s'ha firmat com ja s'ha dit, un protocol de col·laboració, i ja s'avança que aquest pacte permeti definir competències; permeti establir unes relacions de col·laboració i de cooperació; permeti una adequada interlocució i sobretot permeti unes millores en el finançament.

En qualsevol cas, per a les propostes concretes d'allò que instem o que vulguem que faci el nostre govern en la qüestió, estarem al que digui el text de la moció, que suposam que vendrà subsegüent a aquesta interpel·lació, i d'aquí a quinze dies per tant tendrem ocasió de debatre més sobre propostes concretes que puguin venir per part del grup interpel·lant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, que no per obvi s'ha de dir, el nostre grup dona suport a la política que desenvolupa el Govern en matèria de finançament local. Malauradament aquest suport no és suficient perquè es resolguin els problemes dels nostres municipis i esper que l'esforç de tots col·labori una mica més a donar sortida a aquest problema que tots estam d'acord a identificar i que així s'ha expressat a diferents debats que s'han produït en aquesta cambra i als quals hi haurem de fer referència continuament, perquè s'ha parlat abastament del problema del finançament local.

Compartim, per tant, amb la resta de grups, almanco amb els que ens han precedit i supòs que amb els que parlaran després de nosaltres, la necessitat d'actuar davant una demanda tan generalitzada de les corporacions locals i dels nostres representants dels ciutadans, hem de ser sensibles a aquesta necessitat que tenen els municipis, que són, com tots saben, l'administració més propera al ciutadà, i que en aquests moments donen respostes que cap altra institució dona a aquests mateixos ciutadans.

Com vostès saben, les corporacions locals tenen reconeguda una àmplia autonomia en la gestió dels seus interessos, competències, així com una garantia legal, o estatal de suficiència econòmica i financera per fer possible aquesta acció política, com he dit, autònoma i independent. Cal fer menció a expressions i paraules dels que m'han precedit, tots coneixen el famós 30% de despesa en competències que no li són pròpies.

Jo vull fixar la seva atenció en una dada que a mi em sembla important, un 50% del que recapta un ajuntament són tributs propis, taxes o preus públics, és a dir, recursos propis que no vénen d'altra banda, la resta es reparteix entre altres institucions que faciliten als ajuntaments finançament. I vull prestar atenció a aquesta dada perquè crec que és necessari repensar aquest model on és tan important la recaptació pròpia dels ajuntaments com per arribar al 50%. Jo crec que podríem anar a models allà on es veiessin els ajuntaments més alleugerats d'aquest 50% d'aportació pròpia, perquè açò també voldria dir alleugerar la pressió fiscal damunt dels ciutadans d'aquests municipis.

Quan la suficiència financera no passa de ser un anunciat, quan la realitat és que impera una gran insuficiència financera tenim tots el deure de mobilitzar-nos per impedir que les institucions més properes als ciutadans deixin de prestar els seus serveis, per impedir que els nostres ajuntaments s'ofeguin econòmicament i puguin seguir donant els serveis que donen als ciutadans. No és, i aquí vull posar l'accent en un altre concepte, no és que els nostres ajuntaments en aquests moments tenguin la necessitat de tenir moltes més competències, per suposat que dotades econòmicament, no es tracta de més competències encara que siguin dotades, sinó de més dotació per exercir les que tenen. Amb els diners que es manegen a nivell local no és suficient per pagar el que s'està fent a nivell local. No fa molt sortia a la premsa nacional rànkings molt importants de despesa i sobretot, llistats sobre endeutament municipal que feien esgarriar en alguns dels seus trams. Estam d'acord, els ajuntaments tenen la necessitat peremptòria d'endeutar-se si volen donar resposta als ciutadans. Llavors no es tracta en aquests moments de tenir més competències, sinó que les que tenim estiguin més ben finançades i tenguin més recursos.

La nostra mobilització idò ha de ser en dos fronts, l'estatal i l'autonòmic. No s'escapa al nostre coneixement que açò és una competència bàsicament estatal, encara que tots sabem que a nivell autonòmic es poden donar passes importants i crec que en el cap de tot hi ha la intenció de donar-les. A l'àmbit estatal hem d'impulsar modificacions legislatives sobre les lleis de base, la Llei d'hisendes locals, dins el marc d'un pacte de finançament local que permeti un nou sistema de finançament de les corporacions locals. Un sistema, record una altra vegada, que procuri que els recursos locals no depenguin tant de la generació pròpia en el municipi concret, sinó que puguin venir d'altres fonts d'ingressos, com pot ser la participació en tributs o algun altre mètode que puguem pensar, pactar i legislar. A l'àmbit autonòmic hem de seguir fent feina per a la millora dels fons de compensació municipal, que sempre serà un complement a un sistema de finançament, com he dit abans, s'ha de millorar, però el fons de cooperació no ho és tot.

El Govern està fent feina, em consta, en un marc de relacions entre els poders locals i la comunitat autònoma, evidentment comptant amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Balears, per aprofundir en allò que hem anomenat la tercera descentralització, però no només en la tercera descentralització, sinó mitjançant un sistema que permeti tal vegada en un futur participar dels tributs de la comunitat autònoma als ajuntaments. El que permetria arribar o almanco fer una passa, cap aquest sistema que he parlat jo, de més participació de caràcter autonòmic en el finançament dels ajuntaments. Establiment de mecanismes nous per a la cooperació local, per a millorar-la evidentment, juntament amb

ajuntaments i consells insulars. Explorar noves vies de finançament, com he dit abans, amb els tributs de la comunitat autònoma, aquesta és una feina que el Govern ja fa, el nostre grup hi està d'acord i no tenc cap dubte que tots vostès, tots els altres grups també hi poden estar. Si no hi estan, els hi esperam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré com ha començat el portaveu del Partit Socialista, però amb la petita variant que nosaltres no estam d'acord amb la política que està fent envers els ajuntaments l'actual govern. I ho deim així de clar perquè en els primers pressuposts que va presentar aquest govern l'any 2007 de cara a l'any 2008, va dir que serien uns pressuposts municipalistes i nosaltres sincerament creim que açò no ha estat així.

Efectivament, el problema del finançament i la tresoreria dels ajuntaments, com deia la portaveu d'Unió Mallorquina, no és culpa de l'actual crisi, és un tema que ve de molt enrera; no hi ha hagut formació política que en el seu moment hagi posat fil a l'agulla i hagi donat solucions. Crec que sincerament el problema ve d'enrere i se necessita un canvi estructural, com ja s'ha dit aquí, que passa per un nou model de finançament dels ajuntaments, com una mesura que sigui una solució pràcticament definitiva, perquè aquí hem de recordar que fins i tot la FEM va reclamar en el seu moment 7.000 milions d'euros per tal de poder solucionar aquesta difícil situació econòmica que tenen avui els ajuntaments. Ja s'ha dit aquí, el 30% del pressupost de les corporacions locals va destinat a competències que no li són pròpies i d'aquí la importància, com ha dit algun portaveu, d'establir un marc competencial, que tothom tenguí clares les competències i a qui s'ha de dirigir en cas de queixes, encara que l'ajuntament sigui l'administració més propera, però és fonamental establir açò perquè senzillament i també és una altra dada que s'ha donat, el 13% de la despesa total és la que va als ajuntaments, quan aquesta fan al voltant d'un 23-27%, depèn dels estudis.

La veritat és que pensam que s'ha deixat córrer massa temps en el tema del finançament local. Les mesures que s'han pres des d'aquest govern no han estat mesures que hagin ajudat gaire als ajuntaments durant aquests dos darrers anys. L'any passat per exemple hi va haver el *confirming*, però el *confirming* era la clara mostra de posar doblers a disposició, doblers que havia de cobrar per deutes que tenien del Govern els ajuntaments i el cost financer d'açò anava a càrrec dels ajuntaments. És cert que totes les administracions tenen dificultats, però el que també és cert és que els ajuntaments sempre s'han deixat pel darrer de tot, i tenen una gran dificultat en aquest moment.

Per tant, Sra. Consellera, dir que s'ha fet una passa més a través de la col·laboració i la feina feta conjuntament amb la FELIB, amb un protocol de col·laboració, açò als ajuntaments no els bastarà, no els bastarà si no es prenen mesures contundents, no sé en quins termes farà la interpel·lant la moció subsegüent a aquesta interpel·lació, però jo crec que la moció ha de tenir mesures..., o el Govern hauria de fer, la moció la farà com vulgui la portaveu com és lògic, el Govern hauria de fer mesures contundents ara mateix per donar solucions. El que no pot ser és que s'estableixi que amb el SOIB un ajuntament agafi, per exemple, cinc persones durant mig any i quan han passat nou mesos des que es varen contractar encara no hagin cobrat. Açò ha passat i aquestes situacions senzillament el que fan és produir més falta de tresoreria i més dificultats de tresoreria als ajuntaments.

Per tant, les mesures que s'han dut a terme per solucionar les dificultats de tresoreria dels ajuntaments, no creim que hagin estat les adequades. És cert que l'únic culpable en aquests moments tampoc no és el Govern balear, és cert que l'Estat té molt a dir, és cert que mai ha arribat aquesta tercera descentralització, açò és cert; però en aquests moments, quan es va dir a principis de legislatura que aquesta legislatura seria una legislatura municipalista, açò no ha estat així. Hi ha molts d'ajuntaments que en aquests moments passen per serioses dificultats econòmiques i principalment de tresoreria, no pressupostàries, sinó de tresoreria, perquè no poden fer front als pagaments a proveïdors, a empresaris; i moltes de les seves dificultats són degudes al retard del pagament d'altres administracions, principalment Govern balear i consells insulars. Els consells insulars a més donen o de vegades diuen que ells també tenen un problema de liquiditat ocasionat per l'altra administració superior que és el Govern. I clar, açò és una cadena i el que més retardat va sempre quant als pagaments i que fa front a moltes competències que no són seves, són els ajuntaments.

En definitiva, creim que aquesta interpel·lació és molt encertada. Creim que s'ha de fer feina encaminada a poder fer que els ajuntaments, sobretot l'any 2010 i el difícil any que serà el 2011, que el Govern prengui les mesures necessàries per tal que pugui ajudar a millorar la tresoreria dels ajuntaments el que queda d'any i -torn a repetir- també per a l'any 2011.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. En torn de rèplica la Sra. Alemany té la paraula.

LA SRA. ALEMANY I MOYÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot agraesc el to de les seves intervencions i us record que la intenció d'aquesta interpel·lació, com he dit abans, era i és la de concretar el debat en les polítiques que es duen a terme sobre el finançament local actual. Esper al llarg d'aquesta rèplica poder contestar a tothom.

Com ja he dit i hem pogut sentir, crec que tots compartim, tots tenim la mateixa idea, la necessitat del canvi del sistema de finançament local. Però paral·lelament a aquest canvi de model, des d'Unió Mallorquina, creim molt necessari parlar, definir i concretar polítiques de subsistència per als ajuntaments en aquests moments. Vostè, Sra. Costa, ha dit que hem de tenir molt present que hi ha hagut vertaders intents de vulneració de l'autonomia municipal per part d'altres administracions, com per exemple les aplicacions del Govern que a través de resolucions o a través de decrets llei i de vegades per lleis aprovades en aquest propi Parlament, s'imposen als ajuntaments obligacions sense consultar-los i sense respectar el principi que amb cada nova competència, responsabilitat o delegació atribuïda s'ha d'establir el seu finançament. Això és clar que no s'ha fet, particularment crec que no s'ha tengut gaire en compte aquest article en la redacció de diverses lleis, article de l'Estatut d'Autonomia, ni en l'establiment de mecanismes de desenvolupament d'aquestes per part del Govern. Hem de recordar noves lleis que en aquest moment estan en vigor, com per exemple la Llei de policies locals; vostès, Sra. Costa, ens subvencionen la policia els dos primers anys, després proposen un avantprojecte que siguin els ajuntaments els que se'n facin càrrec i hem d'assumir com a propis aquests policies; o per exemple el Decret 2/2005 sobre mesures mínimes de seguretat i protecció, allà on els ajuntaments ens hem de fer càrrec per exemple dels socorristes.

Per tant, Sra. Costa, el que li deman és que es respecti des del principi i a partir d'ara aquest article. Els nostres municipis, i vostè també ho ha dit, no poden suportar més càrregues sobrevingudes i aquesta és la premissa bàsica de la qual hem de partir. Per altra banda, i en això li he de donar la raó al Sr. Ribalaiga, no ho ha dit així, però més o manco és el que ha volgut dir, sigui quin sigui el color polític del Govern, l'Estat i la comunitat autònoma quan han tancat els seus pactes mai no han tengut en compte els ajuntaments. És una cosa que també deman que s'hauria de canviar.

I en tercer lloc vull parlar també del Govern central que s'omple la boca de paraules i posen en marxa mesures que volen anar encaminades a ajudar l'economia dels ajuntaments i aquí li he de donar la raó al Sr. Tadeo i no ho aconsegueixen per ser poc valentes o per tenir falta de perspectiva. Així, podríem parlar per exemple del primer Pla E destinat a inversions, que està molt bé, però per què no fan un Pla E o un Pla A destinat íntegrament a fer front a la despesa corrent ja executada? Amb el segon Pla E, per exemple, el Govern ens destina el 20% de despesa corrent per a serveis socials, la qual cosa suposa una bona notícia; però no és prou valenta, hauríem d'anar més enllà. Amb el Reial Decret 5/2009, de mesures extraordinàries i urgents per facilitar a les entitats locals el sanejament de deutes pendents de pagament amb empreses i autònoms, aquest reial decret en teoria era una mesura encaminada directament a solucionar el problema que avui plantejam, però quants de

municipis de les Illes Balears s'han beneficiat d'aquest decret? 16 de 67, i per què tan pocs? Jo els ho diré. Simplement perquè aquest reial decret només permet operacions d'endeutament no superior als 6 anys i així com estam la majoria dels ajuntaments que estam amb l'aigua al coll, aquestes operacions l'únic que fan és que els interessos després ens mengin pels peus. Per tant, la majoria dels ajuntaments de les Illes Balears necessitarien per fer front a aquests tipus d'operacions entre 10 i 15 anys, i alguns ajuntaments encara més.

També voldria parlar del *confirming*, crec que hi ha fet referència també el Sr. Tadeo, si no m'equivoc. Aquests 25 milions d'euros destinats a la línia de *confirming* també era una bona idea, però no és una política eficaç, ja que ens repercuteix una altra vegada de forma negativa a la tresoreria. Vista -i ja ho he dit en diverses ocasions- la situació actual, nosaltres no tenim previsió d'ingressos ni a curt ni a mig termini. Per tant, s'hauria de replantejar. La situació ja és suficientment greu com per només centrar-se en el canvi de model de finançament local, no, hem d'atendre el present dels ajuntaments. Crec que si mitjançant aquesta interpel·lació aconseguim separar el debat sobre el canvi de model per un costat, com vostè ha dit, que va una miqueta per llarg, ja que és un model que s'ha de desenvolupar en el temps. I per altra banda el debat sobre la situació actual de l'economia dels nostres ajuntaments, podrem afrontar paral·lelament sense confusions i amb certa garantia el futur de les entitats locals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alemany. En torn de contrarèplica la Sra. Costa té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta i gràcies a tots els portaveus dels grups parlamentaris. Començaré pel darrer que ha manifestat la Sra. Diputada i jo crec que hi estam tots d'acord. Hauríem de separar dues coses, una, el canvi de model que és un canvi estructural de model de finançament local; i l'altra que podríem anomenar a mig termini, com es pot sobreviure per part dels ajuntaments fins que s'arriba a aquesta solució més definitiva.

Tots estam d'acord que el finançament local és insuficient i que les passes que s'han donat són insuficients, per suposat, ho reconec com a representant del Govern. Si les passes haguessin estat suficients, en aquests moments no parlariem ni tan sols de canviar el model de finançament local. Però els problemes financers, de liquidesa, i d'ingressos els tenen totes les administracions, no només les locals i això repercuteix en les ajudes, subvencions, projectes, convenis que el Govern pugui firmar amb els ajuntaments. I per què dic això? Perquè si en el pressupost d'enguany ens trobam que aquesta comunitat ha hagut de reduir en més de 1.000 milions d'euros els seus ingressos, evidentment això repercuteix en les ajudes, els projectes que tenim amb els municipis. I també els puc assegurar que influeix trobar-se les arques d'aquesta comunitat ben exhaurides, això també té influència en la col·laboració que se té amb les altres administracions. I no són excuses, és una realitat que està damunt els papers.

Però em quedaré amb la part positiva i és que jo crec que en línies generals hi estam tots d'acord, aquest nou model de finançament local i ho apuntava el representant del Grup Socialista, amb el que nosaltres hi estam absolutament d'acord, i en forma part un dels punts que desenvoluparà aquesta comissió que se crearà ben prest, arran del protocol que es va firmar fa uns dies, la participació per part dels ens locals als tributs de la comunitat. Aquest és un debat obert, crec que interessant i que a més pot donar una mica més de llum per a un finançament més definitiu per part de les entitats locals.

No puc compartir evidentment amb el representant del Grup Popular, que per part del Govern no es fa el suficient..., millor dit estam d'acord que no feim el suficient perquè en aquests moments els ajuntaments ja tendrien resolt el seu problema de finançament local; però li puc assegurar que es fan grans esforços precisament per poder mantenir el mateix nivell de col·laboració amb els ajuntaments, consells insulars, a pesar de tenir una minva importantíssima d'ingressos d'aquesta comunitat. Per tant, si el Govern manté aquesta col·laboració, en proporció podem dir que ha augmentat, a pesar de tenir uns menors ingressos i que això ha suposat com dic, un esforç econòmic importantíssim per part del Govern.

En definitiva i per acabar estam tots d'acord que en aquest debat evidentment hi falta una pota essencial, que és l'Estat. Aquests recursos -com deia el Sr. Llauger-, no volem que surtin del finançament autonòmic que s'ha pactat ara amb el Govern central, són recursos que hauríem d'aconseguir que arribassin extres amb aquest nou model de finançament local per part de l'Estat perquè si no, mal negoci haurem fet.

Així i tot, evidentment en aquest període transitori podem dir el Govern farà tots els esforços possibles perquè aquesta subsistència... mentre els ajuntaments la portin el millor possible.

Una altra cosa en la qual també estic d'acord és que està clar que els ajuntament no reclamen en aquests moments més competències, sinó més finançament, probablement tot el contrari, de les reunions i dels estudis que em costa que es fan des de la FELIB, probablement si poguessin algunes de les competències les tornarien si no estan ben finançades i això és humanament comprensible, però a allò que hem d'ajudar és que les entitats locals, els ajuntaments tinguin la suficiència financera per exercir les competències que tenen encomanades, però que també -i aquí no sé si abans no se m'ha entès bé. Quan parlava de pacte polític és que els ajuntaments no haurien d'agafar més competències *de facto*, és a dir, aquelles competències que anomenam impròpies per la pressió política o de qualsevol altra tipus que efectuen els ciutadans a l'administració més propera que són els ajuntaments, però per això també es necessita un pacte polític perquè en uns ajuntaments són d'un color i en altres d'altres.

Aquesta pressió ciutadana i política, que determinats serveis els executi o els doni un ajuntament, en moltes ocasions no té raó de ser entre altres coses perquè després l'ajuntament no té capacitat financera per mantenir aquell servei que s'ha vist, entre comentos, obligat a donar per una determinada pressió política. És aquí on volia fer referència a aquest acord polític indispensable perquè determinem d'una vegada aquells serveis que han de donar els ajuntaments, evidentment perquè els són pròpies les competències, i en altres que es donen sense que aquestes competències els siguin pròpies.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Costa.

III. Moció RGE núm. 1308/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política cultural del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 357/10.

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1308/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política cultural del Govern de les Illes Balears i derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 357/10.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Feliu per un temps de deu minuts.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, lamentablement la darrera interpel·lació de la qual deriva aquesta moció, el conseller incomplint totalment el Reglament d'aquesta cambra no va contestar pràcticament a res -a res- de les preguntes que jo mateixa li vaig formular. Es va limitar a fer un discurs que ja duia fet, va aprofitar el seu temps per fer una espècie de compareixença i explicar-nos a tots allò que li interessava donar a conèixer, però no va fer el que marcava el Reglament, el que ha de fer quan hi ha una interpel·lació que és contestar cada una de les preguntes del grup interpel·lant.

Davant aquesta situació, la veritat és que... ha estat realment fàcil preparar la moció, és una moció llarga, però realment ha estat fàcil perquè no hem tengut cap resposta a les preguntes que jo mateixa li vaig formular i totes i cadascuna d'aquestes preguntes són les que queden reflectides a aquesta moció.

Em deman per què no va contestar a cap de les preguntes, per exemple la de la posada en marxa de la Llei d'arxius i de la Llei de biblioteques que va aprovar aquest parlament a l'anterior legislatura. Demanàvem per què no s'havia posat en marxa, en vista que no se'ns ha donat resposta hem considerat adient en el primer punt d'aquesta moció ja instar el Govern a desenvolupar d'una manera efectiva aquesta llei de biblioteques i la Llei d'arxius aprovades en l'anterior legislatura com dic i de manera coordinada amb els consells insulars.

Pensem des del Grup Popular que és ben necessari posar en marxa aquestes dues lleis ja, de manera urgent, s'han incomplert tots els terminis. S'han de posar en marxa tots els mecanismes que siguin adients per tal que el desenvolupament de la normativa necessària sigui una realitat abans d'acabar aquesta legislatura i això, hi torn insistir, des del Grup Parlamentari Popular consideram que és un fet molt greu, és un fet insòlit, és un incompliment gravíssim d'un mandat d'aquesta cambra al Govern, un mandat que es va fer just en finalitzar l'anterior legislatura.

Creim i esper comptar amb el suport dels grups perquè aquí l'únic que demanam és justament que es faci un compliment d'una llei aprovada en l'anterior legislatura i que, malgrat s'hagin passat tots els terminis, es faci evident i de manera ràpida tota la feina de posar en marxa aquestes dues lleis.

El segon punt de la moció fa referència a la retallada pressupostària que en matèria de cultura ha sofert aquesta comunitat. Aquest punt va en la mateixa línia, ja ho vaig dir, com va dir el director general de Cultura quan va afirmar als mitjans de comunicació que davant la retirada tan forta que havien tengut de Madrid farien tot el possible, esmenarien tot el possible per tal que es recuperàs una miqueta de pressupost per a la política cultural d'aquest govern.

No s'ha fet res, no tenim coneixement que s'hagi fet res. Justament volem ajudar el Govern i per això els animam a instar el Govern a modificar els pressuposts per als projectes culturals de les Illes Balears. Vull recordar que respecte a l'any anterior Balears ha tingut una retallada pressupostària en matèria cultural d'un 20% quan la resta de comunitats autònomes ha tengut una retallada de l'11%.

Em deman, ja ho vaig fer a la interpel·lació, per què hem de ser menys que altres comunitats autònomes?, per què el nostre govern que representa... no lluita, no ha fet cap passa davant Madrid?, i si n'ha fetes no les coneixem perquè no ens ha contestat Sr. Conseller a la interpel·lació, per què no s'ha fet res per reclamar els doblers que ens pertoqueu?

Instam mitjançant aquesta moció, aquest punt, que el Govern doti d'un pressupost major aquesta comunitat per dur endavant els projectes culturals de les Illes Balears.

Un altre punt que contempla la moció és el referent al Pla de foment de la lectura, a les dades em puc remetre per dir que aquest pla ha estat un complet fracàs, ja ho vaig dir i no ho dic jo, ho diuen les estadístiques i la veritat és que em sorprèn... què fa el Govern quan deim això, diu que no és cert tot allò que manifesten les estadístiques, fins i tot les estadístiques que publica el mateix govern. Això realment ens sorprèn.

Pensem des del Grup Popular que quan alguna cosa no funciona el més intel·ligent és canviar-la, és modificar-la, però no, el Govern continua tretze són tretze que aquest pla és una meravella, que tot funciona molt bé i que no importa que hi hagi un 40% d'habitants que mai no hagin llegit un llibre, no importa, el pla és una meravella. Jo crec que no, que hem de ser seriosos, que hem de veure la realitat i la realitat ens diu que l'índex d'atur ha caigut tres punts, essent aquesta la major caiguda dels darrers cinc anys, estam per davall la mitjana nacional i justament tot això passa quan el Govern posa en marxa el Pla integral de foment de la lectura.

Demanam una miqueta més de modèstia al nostre govern i exigim que canviïn les línies estratègiques que fins ara ha marcat el pla integral tenint en compte que no han funcionat. Crec que és de savis rectificar i des del Grup Parlamentari Popular consideram que el Govern ho ha de fer, ha de modificar i ha de lluitar perquè aquest 40% d'habitants d'aquestes illes que no han llegit mai un llibre, no sigui aquest percentatge tan elevat. Ha de lluitar i ha de feina per tal que aquesta caiguda de tres punts es recuperi, crec que alguna cosa més... que sortir aquí a dir que sí, que l'escriptor de l'any, no, això no funciona, hem de fer alguna cosa més seriosa i hem de fer més feina per tal de modificar i remuntar aquestes dades.

L'altre punt de la moció és referent a l'Institut Ramon Llull, només demanam una major autonomia per a les Illes Balears, només demanam això. La veritat és que basta agafar la programació de l'Institut Ramon Llull, veurem que les illes menors no surten, no existeixen i veurem com la programació que es fa per a Mallorca és una programació dictada des de Catalunya. Volem demanar autonomia per a l'Institut Ramon Llull i volem ser nosaltres mateixos els que programem el que considerem més adient i més necessari per a aquesta comunitat. A partir d'aquí, ja veurem què és el que... quin suport té aquest punt, però crec que és simplement demanar major autonomia per tal que la programació de l'Institut Ramon Llull es faci des de Mallorca, Menorca, Eivissa i no des de Catalunya.

Els darrers punts de la moció fan referència a Eivissa i Formentera. El conseller tampoc no em va contestar respecte de les obres de la biblioteca central d'Eivissa i això que no sé quants de ministres han passat i han fet rodes de premsa i han dit que es faria i que era imminent, això és molt important.

Respecte a la reforma de la necròpolis del Puig dels Molins, tampoc no se'm va donar resposta a res, crec que és molt necessari. Respecte al conservatori d'Eivissa, avui mateix surt al *Diari d'Eivissa* que "el conseller no garanteix al cien por cien que el conservatorio abra en 2010", això és molt greu, és molt preocupant i la veritat és que aquest és el titular, no me l'invent jo, ho diu el *Diari d'Eivissa* d'avui mateix. La construcció "acumula casi cuatro años de retraso sobre lo previsto" i això és el que surt, si no ho ha dit vostè, Sr. Conseller, idò (...) que demà surti una rectificació d'aquest titular perquè la veritat és que ens preocupa.

El que sí sé és que a la interpel·lació sí que vaig demanar per aquest tema i no se'm va donar resposta, no se'm va dir que es lluitaria, que es faria feina per tal que dins enguany es pogués obrir el conservatori, que el proper curs realment començàs amb les obres -això és el que voldríem escoltar des del Govern, no ho vàrem escoltar a la interpel·lació. Per això demanam al punt de

la moció que justament s'agilitin totes aquestes obres per tal que l'obertura del conservatori sigui una realitat enguany. Enguany, ja no demanam que sigui una realitat quan..., no, no, enguany ha de ser ja una realitat i començar el proper curs escolar amb el conservatori obert.

Respecte també a les transferències als consells vull dir que des del Consell de Menorca ja fa temps que es va demanar el traspàs de les competències de la gestió del Museu de Menorca, de l'Arxiu Històric i la Biblioteca Pública, no se'm va donar resposta tampoc. Per què no s'avança en aquest tema? Per què no s'ha fet res en aquest tema? Quines són les passes que s'han donat, si s'ha donat alguna passa? No ho sabem. Justament per això al punt de moció instam el Govern que es posi en marxa el traspàs de les competències en concret a Menorca per tots aquests punts que he anomenat.

Hem intentat que sigui una moció on, contràriament a allò que va interpretar el Sr. Conseller quan va dir que jo no li havia parlat d'exposicions ni de música ni de teatre, no, no, és que una interpel·lació justament és per parlar dels temes que el grup interpel·lant considera que són temes preocupants i que s'han de treure i hem de veure.

Crec que aquesta moció l'únic que fa és intentar esmenar la política d'inacció cultural que en aquests punts consideram que es du a terme, consideram que el Govern no ha fet els deures, consideram que el Govern ha deixat molt de temes enlaire i la prova és que quan surt aquí el conseller a la interpel·lació per contestar, en lloc de contestar-me que era un dels punts que avui em veig en l'obligació de dur-los mitjançant aquesta moció, va fer una repassada del que sí que feia, la qual cosa jo ni tan sols li havia anomenat. Vull creure que, una de dues, o és un desconeixement de quina és la manera d'actuar davant una interpel·lació o és una mostra més d'aquesta inacció cultural, davant aquesta inacció poca cosa té a dir el Govern perquè realment quan no es fa molta cosa no es pot dir massa més.

Llavors aquests són els punts que, objectivament, crec que cap d'ells...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, Sra. Presidenta, ara mateix acab. Crec que cap d'aquests punts té cap tipus de finalitat, llevat de demanar al Govern que es posi a fer feina de veres, que aquests deu punts en concret són punts en els quals consideram que no hi fa feina el Govern, volem instar i ajudar el Govern perquè millori la política cultural d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam ara al torn de fixació de posicions. Primerament pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Esperança Marí.

Sra. Marí, es dividiran el temps? Per tant, disposa vostè d'un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Grup del Partit Popular en aquesta cambra ens presenta avui una moció subsegüent del debat relatiu a política cultural del Govern de les Illes Balears amb un decàleg de deu punts. Esper o supòs, Sra. Feliu, que no deu ser per reminiscències bíbliques de l'Antic Testament, sinó que obeeixen i s'ajusten a un determinat plantejament actual.

He de començar afirmant que estic contenta una vegada més que es debatin en aquestes mocions, que es debatin aquests temes al Parlament de les Illes Balears i que la cultura hi ocupi un lloc important. Així i tot, tampoc no voldria que aquests debats fossin fruit d'allò que podríem dir un cert estat amnèsic que a vegades es respira de rerafons a les mocions que pugui presentar el grup de l'oposició. Pensam que moltes de les qüestions que hi apareixen que segurament estarien més avançades, estarien prou avançades si s'haguessin també -com diríem- avançat abans, si tot allò s'hagués començat abans, possiblement ara no hauríem d'estar aquí demanant que s'agilitin, que es desenvolupin, etc.

És a dir, que a aquesta diputada li agradaria que no hi hagués aquest to a vegades, al qual caiem, de plànyer-nos per tot allò que s'hauria d'haver fet, per tot allò que s'ha de fer, sinó que, com ha dit el conseller abans en el torn de preguntes, ni abans tant ni ara tan poc ni a l'inrevés, sinó que fóssim capaços tots de donar aquest impuls en aquesta legislatura a les futures... a agilitar tot allò que són aquests temes de cultura perquè en veritat no som unes illes on aquestes inversions en cultura sigui allò en què més destacam.

Dit això, vull fer alguns comentaris sobre els punts..., per exemple començaríem pels punts 5, 6 i 7 en referències específiques a l'illa d'Eivissa. Certament, fa molta falta l'obra de la biblioteca central, en veritat que... s'ha fet, pens que s'ha fet i que es fa i crec que serà prompte una realitat, però també és cert que ara per ara no hi és. Per tant, tot allò que sigui agilitar-les és positiu perquè és cert que és una vergonya veure, quan vénen èpoques d'exàmens, aquelles cues que fan d'estudiants, que s'han d'aixecar hores abans per poder entrar i per poder demanar torn a una biblioteca. Això és massa trist i per tant, no crec que ningú, que cap comunitat, que cap govern pugui permetre's aquest tipus d'actuacions. Per tant, tot allò que sigui agilitar la biblioteca central d'Eivissa, benvingut sigui.

També trob difícil el fet que encara haguem d'estar parlant del museu del Puig dels Molins, la necròpolis del Puig dels Molins. Pens que fa temps que he dit que feia deu anys que les obres havien començat, no sé si ara hauria de dir onze o dotze, no ho sé, però està allà. Per tant, també pens que aquí la responsabilitat fonamental, pens que més que una manca de gestió del Govern de les Illes Balears, passat i present, hi ha una

part de responsabilitat d'allò que són els governs de Madrid, d'allò que són els governs de l'Estat tant del PP com del PSOE. Crec que en aquest punt no han estat excessivament brillants, ni uns ni altres, a l'hora de gestionar aquests aspectes i sobretot aquests punts de cultura que tan necessaris són a l'illa d'Eivissa.

Per tant, crec encertat el punt 2, on es demanen més inversions, que el Govern també faci aquest incís amb més inversions, més pressupost per als projectes culturals a les Illes Balears.

Quant a les obres del Conservatori Superior de Música d'Eivissa voldria remarcar un problema que entenc que és important. També fa temps que l'esperam, però no pos en dubte que les obres estan quasi a punt d'acabar, que falten detalls i que aquests detalls d'aquí al mes de setembre els tirarem endavant. No en tenc dubte, però sí que pens que voldria aquí comentar que aquesta pràctica que, no sé si és ja habitual o que pot arribar a convertir-se en habitual, que els pressupostos, les empreses facin unes pràctiques una mica estranyes i que el pressupost va augmentant, va augmentat i per tant creen unes dificultats. Sabem que la Unió Europea ha hagut d'estirar les orelles al Govern espanyol perquè generi una legislació que reguli aquestes pràctiques. Em sembla correcte, sé que s'hi treballa i també em fa curiositat veure com es votarà aquest canvi legislatiu a Madrid per part de tots els grups que hi tenen presència.

Finalment, quant als punts 4 i 9, la moció fa referència a l'Institut Ramon Llull. Entenem aquí que la cultura pròpia de les Illes Balears, els artistes de les Illes Balears mai no havien tengut tanta projecció a l'exterior, més de 1.000 intervencions amb artistes de les Illes Balears durant aquesta legislatura. Per tant això jo pens que és d'una magnitud que no s'havia pogut fruir i que per tant a mi em crea una satisfacció molt important.

Crec a més que l'Institut Ramon Llull té seu, directora, estructura administrativa a Mallorca, i per tant jo estic segura que la persona, aquesta directora...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ha d'anar resumint.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, aniré acabant. ...estic segura que no es dedica a promoure ni els artistes d'Andorra, ni de Xàtiva, ni de l'Alguer, vull dir que ho fa amb els artistes de les Illes.

Però pens que tampoc no és per demés que es tenguí clar, vull dir que hi hagi aquest recordatori al Govern per part del Parlament perquè sempre s'incideixi en aquesta presència dels artistes de les Illes Balears.

I finalment, i veig que per manca de temps, sí que m'agradaria fer-li una esmena *in voce* en el punt número 10, perquè així també el podríem votar a favor, que seria canviar els punts allà on parla de paralització, que es parli d'alentiment, i que es demani al Govern que òbviament s'agilitin aquests tràmits que facin possible la gestió del museu, de l'arxiu històric i de la biblioteca pública de Menorca, i que això d'aquí també sigui una realitat dins aquesta legislació.

Per tant..., i res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En nom del Grup Mixt hi ha altra intervenció? Pareix que no. Per tant passàrem al Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Feliu, la veritat és que la concreció que vostè ens ha fet de les propostes en matèria cultural no són molt enfora. Probablement ens separa més allò que no diuen a la moció que no que allò que hi expressen i, per tant, crec que és bo haver valorat que preferíem votar tot allò en què no hi ha discrepància, fins i tot si ja s'hi està treballant o s'hi està fent feina en el mateix sentit, o quan intuïm que si aprofundim una mica hi podríem trobar diferències, però si aquestes no es transmeten dins el text hem trobat positiu donar-hi suport. Per tant nou dels deu punts de la moció, els nou primers, ens sembla interessant donar-los suport i així ho farem.

En el primer ens demanen el desplegament normatiu de les lleis en matèria cultural, es parla de biblioteques i es parla d'arxius; nosaltres hi afegiríem patrimoni, però sempre, com apunta ja la moció, en coordinació amb els veritables titulars de la competència, com són els consells insulars, i per tant entenem que després de quatre anys perduts amb aquest desplegament, com varen ser els 2003-2007, som conscients que hi ha feina feta però ara és el moment ja que culmini i es concreti dins la legislatura.

El segon punt, de reivindicació de més despesa per part del Govern de l'Estat, el votarem a favor però amb plena convicció, amb total convicció, amb entusiasme. No hi ha dubte que les Illes Balears han estat perjudicades amb la inversió cultural de l'Estat, en les legislatures d'en Rodríguez Zapatero com, ben igual, les d'en José María Aznar o les de Felipe González, i molt. De fet és imprescindible un canvi radical, i en això demanam la implicació dels dos partits amb diputats illencs en el Congrés dels Diputats. Són conscients vostès que les dues terceres parts de les subvencions en despesa ordinària, se les endú la Comunitat de Madrid?, i que més de la meitat de les inversions de l'Estat en cultura es fan també a Madrid? És aquella inèrcia centralista de la capital com el mostrador de l'Estat.

Les Illes Balears s'han mogut amb quantitats miserables, tant des del Ministeri de Cultura, com el d'Habitatge, com el de Presidència i com tots els ministeris que tenen despesa cultural, a nivells insultants. Els anys 2004, 2005 i 2006 rebérem el 0,4% de la despesa total, segons les dades el mateix ministeri, quan la població balear -vostès en són ben conscients- representa el 2,3

del conjunt de l'Estat. Som els darrers en despesa per habitant, són molts de milions durant tots aquests anys que hem perdut, que ens escatimen, molts, i per tant ho podem considerar directament un estafa.

La situació dels museus de titularitat estatal és lamentable, com tots vostès han reconegut, i és darrere totes les polèmiques ara avui mateix a què s'ha fet esment. El gran tema és el finançament d'aquests museus, i cal tenir molt clar que les inversions que vagin més enllà del manteniment corresponen a l'Estat. Això ha estat sempre així en totes les transferències. Hem arribat al punt que el ministeri diu que no pot dur els bous de Costitx al Museu de Mallorca perquè no està en condicions, quan el museu és seu i està ubicat a la capital d'una potencia turística mundial com és Palma; o la secció etnogràfica de Muro no té accés a discapacitats.

La moció dedica un punt a la situació de la necròpolis del Puig dels Molins o a les obres de la biblioteca central d'Eivissa, una inversió que com vostès saben també correspon a l'Estat després que el consell cedís els terrenys fa més d'un any per construir la biblioteca pública, l'arxiu històric insular i el museu arqueològic. Recordem que el Puig dels Molins està tancat des de l'any 95, un museu important tancat durant anys i anys. O la situació del Museu de Menorca, o el d'Eivissa o el de Pollentia. O patrimoni estatal, com ara s'ha demostrat en el castell d'Alaró, o la torre de Paraires, o altres inversions en jaciments, en torres de defensa, etc. Un podria pensar que és una situació general, que l'Estat no destina prou doblers en cultura, però per fer aquesta afirmació hauria d'ignorar les grans remodelacions i iniciatives en El Prado, en el Reina Sofia, en el Thyssen, en el Teatro Real, etc., etc. No és que no es facin inversions, és que totes es concentren pràcticament allà mateix.

Bé, jo crec que si m'esplai molt en aquest punt no deixaré per a tots els altres, i com que donaria per a una intervenció específica, doncs aniré passant.

Al punt tercer, sobre millores..., per assumir millores en nombre de lectors, també li donarem suport, ens sembla molt bé. El 2009 ha millorat respecte de les xifres que vostè deia del 2008. En tot cas creim que no serà senzill aconseguir millorar els ítems a través de campanyes, però evidentment tot el que es pugui fer en aquest sentit és positiu.

La moció dedica dues propostes al Ramon Llull i, mirin, com que no el qüestionen, ni l'institut ni la llengua catalana, la veritat és que ens fa ganes, i per tant ho farem, de votar-hi a favor, tot i que la veritat és que les propostes tenen com a poca substància, perquè demanar que l'institut tenguí en compte les demandes i les necessitats de les Illes Balears té un punt gairebé de demanda incomprensible, incomprensible per evident. És a dir, els mateixos estatuts així ho marquen, ho exigeixen, com és natural, i si no fos així és que no hi seríem, és a dir, per part del nostre grup el que interessa és unitat d'acció per defensar els creadors en llengua catalana i en general tots els creadors que s'hi puguin expressar, però evidentment també posar en valor allò que tenim de propi. En aquest sentit hi ha una delegació pròpia, com s'ha apuntat, amb prou autonomia que canalitza aquestes demandes, i que ajuda els creadors illencs. De fet participa en pràcticament totes les iniciatives de caràcter general, ara una televisió, avui mateix sortia la iniciativa, a part de les programacions específiques per creadors de les Illes

Balears dins DB Balears, entre d'altres. Hem estat a Brussel·les, a Tessalònica, a Lisboa, a Berlín, amb èxit; ara falten per a enguany Nova York, París i Atenes, i els artistes de les Illes són presents en els més destacats festivals (...) d'arreu del món, que és del que es tracta. No tenc ni temps, evidentment, de recordar el llistat d'actuacions, com s'ha apuntat ja més de 1.000 iniciatives, però crec que la Sra. Feliu faria bé d'informar-se'n i per ventura tenc la sensació que se sorprendrà només de la tasca de l'àrea de les universitats que ha obert portes, com les convocatòries de subvencions, on més de 100 artistes o grups de les Illes Balears se n'han beneficiat; o la traducció d'una dotzena d'edicions, etc.

En una paraula, jo crec que el Llull és un bon negoci. I ho és també per a Menorca, i per a Eivissa i per a Formentera, com vostès reclamen en un altre punt de la moció. La presència dels creadors de les illes menors és constant, importantíssima, i en ocasions fins i tot exclusiva en les activitats del Llull. També n'hem demanat una relació a la direcció per poder fer esment a aquest punt, però crec que m'allargaria en excés i no en vull deixar cap. Per tant, Sra. Feliu, queda a la seva disposició la informació, si no en disposa o és que la troba insuficient, i en qualsevol cas farem un esforç per ampliar-la, però ja li dic que amb comparatives respecte de l'IEB o d'anteriors èpoques, la veritat és que s'ha augmentat. En tot cas donarem suport a les dues propostes, perquè tot el que sigui posar-hi èmfasi, i no des de la crítica sinó des del sentit positiu i punyent en la millora, ens sembla positiu.

També donarem a suport a agilitar les obres del Conservatori Superior de Música i Dansa d'Eivissa perquè estam convençuts, i és així, que ha de començar l'activat docent com més aviat, i evidentment allò bo, i desmentint aquestes informacions periodístiques, seria que els fets ens duguessin que el curs 2010-2011 realment ja estigués en funcionament. En tot cas vostè és plenament conscient del perquè les obres començades l'any 2005 es troben en la situació en què estan, totes les dificultats que hi ha hagut tant per les troballes arqueològiques però sobretot per les múltiples modificacions que s'han hagut de fer i les discrepàncies amb l'empresa contractista; jo no filaré més per on es perd, però en qualsevol cas l'esforç sí que s'ha de fer perquè el curs que ve estigui en marxa aquest conservatori.

També compartim que cal agilitar les obres del Museu de Formentera, una altra iniciativa en la qual Madrid s'hauria d'implicar.

I en el darrer punt tenim que ens hagués agradat un punt més genèric, d'agilitar totes les transferències als consells que hi ha pendants. Des del nostre grup no renunciem en absolut que es facin en aquesta legislatura i que es duguin a terme les transferències en matèria cultural, tot i que som conscients que les mancances pressupostàries ho fan poc atractiu, però ja que vostè ho centra en el Consell de Menorca, amb el qual està més avançat, a nosaltres ens agradaria donar-hi suport; clar, fer-ho amb el to de retret que fa al Govern no ens sembla apropiat ni just per les gestions que s'han duit a terme. En canvi si ho gira en la línia que apuntava l'esmena de la Sra. Marí cap a un compromís del Parlament i a una demanda davant el Govern perquè compleixi amb un calendari d'aquesta legislatura, nosaltres no tendrem cap inconvenient, i aquest anunci que li he fet dels nou primers punts amb molta tranquil·litat i satisfacció el passaríem a tota la moció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Morillas.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, en esta moción en relación con la política cultural del Govern se proponen diez apartados por parte del Grupo Popular, donde se insta al Govern a hacer cosas que ya se están desarrollando, ejecutando o gestionando por parte del Govern. He de decir también que en la anterior legislatura cosas que se piden en esta moción, y como he dicho anteriormente se están desarrollando, en la anterior legislatura se podrían haber puesto en marcha e incluso terminar ya que había bonanza económica, hecho este que no se está dando actualmente por la situación de crisis económica en la que nos encontramos. Aún así se está trabajando para hacer posible todos los proyectos de la Conselleria de Educación y Cultura. El Grupo Parlamentario Socialista votará a favor de los nueve primeros puntos y, el décimo, lo votaremos si se acepta la enmienda que ha presentado la Sra. Esperanza Marí.

Pasaré a relatar lo que se está realizando por parte del Govern en cada uno de los puntos. La Conselleria de Educación y Cultura está trabajando en el desarrollo..., perdón. En el primer apartado, donde se puede leer “el Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes a desarrollar de forma efectiva la Ley de bibliotecas y la Ley de archivos de las Illes Balears, aprobadas en la legislatura anterior, de forma coordinada con el consell insular”, la Conselleria de Educación y Cultura está trabajando en el desarrollo de estas leyes a través de los órganos creados expresamente para realizar este trabajo: la Junta Interinsular de Archivos, el Consell de Bibliotecas de las Islas Baleares, la Comisión Técnica Interinsular de Archivos y la Comisión Técnica de Bibliotecas.

En el segundo punto, donde se insta al Govern de les Illes Balears a reclamar al Gobierno de España un mayor presupuesto para los proyectos culturales de las islas, el Govern de les Illes Balears no ha cesado de mantener reuniones con los interlocutores culturales del Gobierno de España, obteniendo en todo momento el mejor financiamiento posible. Son ejemplos de estas reuniones, entre otros, el circuito de música y teatro subvencionado con 100.000 euros, también el convenio de insularidad firmado por el Ministerio de Cultura con una partida de 250.000 euros, como también se han conseguido importantes ayudas económicas a través del 1% cultural regulado por la Ley 16/1985, de patrimonio histórico.

En el punto número 3 de hace alusión a modificar el plan de fomento de la lectura para corregir las últimas cifras respecto al número de lectores de las Islas Baleares. Nosotros tenemos otros datos de encuestas, Sra. Feliu. Recientemente se ha publicado la última encuesta efectuada sobre el índice de lectura en la comunidad autónoma en el 2009; esta encuesta pone de relieve que se ha producido un aumento de tres puntos en el porcentaje de la población lectora respecto a los anteriores datos del 2008. En relación al plan de fomento de la lectura, lo que más valora la población encuestada son el Escritor del Año y *Paraula de...*, como también las conversaciones literarias de Formentor. El nivel más alto de conocimiento de estas actividades era en Mallorca, y la conclusión final de este estudio es que el plan de fomento de la lectura es valorado como una herramienta positiva por parte de la ciudadanía para mejorar los hábitos de lectura. Indudablemente es mejorable, sobre todo para reforzar las actuaciones en las demás islas y mejorar su visibilidad para que la ciudadanía tenga mayor conocimiento. Y sí que importa a este Govern y a esta conselleria que los habitantes de esta comunidad lean libros, Sra. Feliu.

En lo que hace relación al Instituto Ramón Llull, la delegación del Instituto Ramón Llull nace precisamente para dar respuesta a las demandas y necesidades de los creadores y artistas de las Islas Baleares, teniendo desde el primer momento presente la realidad de las Islas. La delegación de las Islas, con sede en Palma, tiene absoluta autonomía y representatividad contando siempre con la colaboración del equipo de la sede de Barcelona. La delegación de las Islas tiene autonomía para llegar a acuerdos y firmar convenios con cualquier entidad o institución tanto de las Islas como del exterior para la promoción de los creados isleños. Por todo esto, y además de la participación de los creadores de las Islas en todas las actividades genéricas del instituto, se organizan programas específicos con los creadores de las Islas bajo el título genérico DB Balear. Estos programas están recogidos en estos folletos que el Instituto Ramón Llull ha editado para su divulgación y donde se recogen todas las actividades que se hacen, tanto en Menorca, Ibiza, Mallorca y Formentera con los creadores y los artistas de las Islas Baleares.

En el número 5, donde se insta al Govern a hacer las gestiones oportunas para agilizar las obras de la Biblioteca Central de Ibiza con fecha 30 de marzo de 2009, el pleno del Consell de Ibiza va adoptar el acuerdo de ceder gratuitamente a la Administración General del Estado una parcela de terreno situada en el barrio Can Bufi, en el término municipal de Vila, destinada a la construcción de una biblioteca pública del Estado, archivo histórico insular y museo arqueológico. Actualmente se está trabajando en el proyecto de ejecución de la obra una vez que el Ayuntamiento de Ibiza ha informado favorablemente de los accesos a la finca cedida al Ministerio de Cultura.

En lo que hace relación a instar al Govern de las Illes Balears a que medie para que la reforma de la necrópolis del Puig dels Molins se realice lo más pronto posible, las obras de la necrópolis se retomarán próximamente una vez que el arquitecto propuesto por la dirección del Museo Arqueológica de Ibiza y Formentera ha aceptado la modificación del proyecto inicial. El Ayuntamiento de Ibiza ha informado favorablemente sobre la solicitud de la reforma, y el día 22, o sea pasado mañana, se hará efectivo un acto donde se hará efectivo lo anteriormente expuesto para el inicio de las obras. En relación a este proyecto se tiene que mencionar que el Ministerio de Cultura ha encargado a una unidad técnica de Madrid el proyecto de museo de la necrópolis que aún está pendiente de su adjudicación.

El punto 7, que hace referencia al Conservatorio Superior de Música y Danza de Ibiza, bueno, ustedes saben que desde el inicio del proyecto en septiembre de 2005 surgió multitud de problemas; cuando se iniciaba la obra la empresa encargada manifestó algunos inconvenientes con los cimientos haciendo propuestas de modificación, a lo que el arquitecto se negó. Simultáneamente se produjeron quejas de vecinos, recogidas en actas notariales; dificultades con el ayuntamiento con las licencias y ocupación de la vía pública, como también el encontrar restos arqueológicos. De este primer proyecto inicial se han hecho dos proyectos más, lo que ha encarecido la ejecución de las obras y, bueno, próximamente se llegará a su fin. Y quería decirle que a lo que ha comentado usted en relación al Conservatorio de Música y Danza de Ibiza, hoy en el periódico hay dos noticias diferentes: una, la que usted ha comentado y, otra, del *Última Hora Ibiza y Formentera*, donde dice: "Educación asegura que el conservatorio nuevo estará operativo el próximo curso", cosa que desde la conselleria se asegura, y en estos momentos está casi finalizada la obra y se está trabajando con la empresa para solucionar la última discrepancia, con la finalidad que el próximo curso 2010-2011 se puedan iniciar con normalidad las actividades lectivas en este nuevo edificio.

En relación al punto número 8, donde se insta al Govern a agilizar las obras del Museo de Formentera, para la creación, conservación y gestión de dicho museo, se ha creado el Patronato de la fundación y centro cultural de Formentera, constituido por el Govern de las Illes Balears, el Ayuntamiento de Formentera, Sa Nostra, la Fundación Sa Nostra y el Consell Insular de Formentera. Teniendo en cuenta las características del proyecto, se va a convalidar formalmente al mencionado patronato, al Ministerio de Cultura, estando en estos momentos a la espera de su aceptación.

El pasado 14 de abril, el director general de Cultura se va a reunir con el Ministerio de Cultura para, entre otros temas, acordar la concesión de una ayuda por parte del ministerio para empezar el proyecto de museo de este centro cultural.

En lo que hace referencia a la Conselleria de Educación y Cultura, el año 2009 destinó una partida nominativa, de 24.700 euros, a la Fundación del Museo y Centro Cultural de Formentera.

Y en el punto número 9 se insta al Govern a que, dentro de la programación del Instituto Ramón Llull se incluya una programación representativa, bueno, no hace falta decir que se hace y que se está haciendo.

En este último punto, donde dice, en el punto número 10, pues ya hemos dicho que votaremos a favor si acepta la enmienda que le ha propuesto la Sra. Esperanza Marí. Y a todos los demás, pues contará con nuestro voto positivo porque la cultura pues es una cosa que sí que importa, y mucho, a este Govern.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula la Sra. Feliu?

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria agrair a tots els grups, a tots, el seu suport a aquesta moció, la veritat és que m'alegra molt veure que no anam, des del Grup Parlamentari Popular, Sr. Conseller, tan desencaminats com vostè em va dir a la interpel·lació. La veritat és que aquesta moció constata les greus mancances, i de fet, vull dir, ho suporten tots els grups, que el Govern té en matèria cultural; i l'únic que fem a través d'aquesta interpel·lació, i des d'aquesta moció, perdó, i de les interpel·lacions passades, intentar modificar, intentar rectificar que abans que acabi la legislatura, Sr. Conseller, abans que vostè se'n vagi, se'n vagi per la porta grossa, no per la porta petita, això és el que nosaltres volem, ajudar-lo que s'acompleixin totes i cada una de les mancances que trobam en matèria cultural.

Perquè, Sr. Conseller, parlem d'aplicació de lleis, la Llei d'arxius i la Llei de biblioteques, s'ha reconegut aquí, si hem de mentir per dir que no és que no es faci, sinó que hi ha un al·lentiment, doncs ho direm, hi ha un al·lentiment en l'aplicació, és igual, ho direm, no hi ha cap problema; però el que està clar és que, aquí s'ha dit que a l'anterior legislatura no sé què, no, fem una moció derivada d'una interpel·lació de la feina del Govern en aquesta legislatura, no parlem d'èpoques passades, parlem d'aquesta. Però si hem de parlar d'èpoques passades, hem de dir que a l'anterior legislatura es va dur a terme i es va aprovar en aquest Parlament la Llei d'arxius i biblioteques i es va fer molta feina, molta feina per tal de dur endavant aquestes dues lleis, que eren dues lleis complicades però que realment molt necessàries.

Demanam al Govern que ho posi en marxa. Què hi ha problemes? Bé, compti amb nosaltres, estam a la seva disposició per ajudar-lo en tot el que faci falta, però aquestes dues lleis són imprescindibles i de fet s'ha reconegut per part de tots els grups parlamentaris.

L'Institut Ramon Llull? S'ha de millorar, s'ha de millorar la presència d'aquestes illes, crec que no és de rebut, no compartesc l'opinió que s'ha fet aquí de segons qui que la programació d'aquestes illes és més que present, no, és que la directora de l'Institut Ramon Llull no hi és mai, vull dir, viu a Eivissa, no és aquí, amb la qual cosa què passa? Que l'Institut

Ramon Llull té una directora absent; què passa? Que es dicta la programació des de Catalunya, no importa que vengui, ja ho sabem, però nosaltres reclamam, reclamam que hi hagi més presència dels nostres artistes, dels nostres escriptors, dels nostres músics, de tota la cultura de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera a l'Institut Ramon Llull, això és el que reclamam d'una forma absolutament objectiva. I crec que, com bé han dit tots els grups, és una millora i és intentar modificar una mica la línia que s'ha dut fins ara.

Tema d'Eivissa i Formentera, i Formentera també, el Museu de Formentera, la Sra. Marí els ho ha dit, a l'any 2009, és que des de l'any 2009 que es varen cedir els terrenys, és que ha passat molt de temps i encara no s'ha fet res. El que volem és que el Govern agiliti, agiliti totes les obres, per tal que el conservatori sigui una realitat, la biblioteca central d'Eivissa sigui una realitat, el Museu de Formentera sigui una realitat aviat, aviat. Passaran quatre anys i no s'haurà fet res, crec, Sr. Conseller, que és imprescindible donar una empenta forta perquè es posin les piles una miqueta en aquests punts que fan referència a la política cultural.

Reclamacions a Madrid? És que el seu director general ho va dir, Sr. Conseller, el seu director general va fer unes manifestacions públiques, recollides en els mitjans de comunicació, on va dir que, davant aquesta retallada d'un 20% en les polítiques culturals d'aquesta comunitat, s'esmenaria tot el possible per tal que els pressuposts del Ministeri de Cultura es modificassin, i no s'ha fet res; ho va dir i va quedar molt bé, tothom va quedar molt content, però no s'ha fet res, va mentir. Llavors, l'únic que demanam a través d'aquesta moció és que es reclami a Madrid que no volem diferències, per què hem de ser menys que la resta de comunitats autònomes? Els altres han tengut un retall d'un 11% del seu pressupost en matèria de cultura, nosaltres per què hem de tenir un 20%? No és lògic, no té cap explicació, no l'hem escoltada, no l'hem sentida aquesta explicació, que tal vegada n'hi ha una, però no ho sabem. El Sr. Alorda ho ha dit, fins i tot, hi ha molts espais que són propis del ministeri que és que estan deixats de la mà de Déu. Jo crec que el Govern ha de reclamar al ministeri que faci inversions en els seus propis espais i que també faci inversions, que també ajudi a aquest Govern a poder dur endavant tot allò que fa falta per dur els grans projectes culturals que estan plantejats.

Crec, Sr. Conseller, que són deu punts, són deu punts que reflecteixen claríssimament les mancances que té aquest Govern en matèria cultural. Tot el que vostè em va contar, de teatre, de música, tal, no tenc res a dir, perfecte, però és que una interpel·lació és per veure què és el que trobam nosaltres que no es fa bé. A partir d'aquí nosaltres li hem plantejat deu punts a través d'aquesta moció, deu punt que, pel que veig, tenen el suport de tots els grups parlamentaris, de tots, fins i tot del Partit Socialista.

Li he de dir, Sra. Esperança Marí, que sí que acceptam la seva esmena, perquè el nostre esperit no és un esperit de criticar per criticar, sinó que és un esperit constructiu de modificar; si en lloc de dir que la biblioteca pública de Menorca, l'arxiu històric i el museu de Menorca es fa, no es fa res, hem de dir que es troba alentit, ho direm, no hi ha cap problema a dir que està alentit, però que quedi constància que realment, la veritat és que a dia d'avui el tema està aturat, i nosaltres demanam, a través d'aquesta moció, que es posin les piles, Sr. Conseller, que aquest Govern realment faci feina i cregui en la cultura per a aquestes illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu. Escoltades les intervencions, demanaria als portaveus si podem donar per aprovats, per assentiment, els nou primers punts, i el 10, amb l'esmena que ha presentat la Sra. Marí. És així, Sra. Portaveu?

Per tant, els deu punts d'aquesta moció quedarien aprovats per assentiment.

(Alguns aplaudiments)

Passam, idò, al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 14452/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a màster de formació del professorat.

En primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 14452/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a màster de formació del professorat.

Per defensar la proposició no de llei i per un temps de deu minuts, té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Aquesta proposició no de llei pretén que una oportunitat que tenien els graduats de Menorca i de les Pitiüses d'estudiar o de treure's una titulació que els habilitava per exercir la professió de docent a la seva illa, que s'ha quedat trontollat aquest curs i que es pugui recuperar.

Ja sabem que quan un alumne surt de la universitat està format en els coneixements d'una matèria en concret, però que açò no el capacita per exercir una professió. Els mestres de primària, en canvi, tenen durant la seva formació estudis de pedagogia i psicologia que fa que aprenguin a ensenyar, és a dir, les tècniques del que serà la seva professió. Però els que seran el professorat de secundària, de batxillerat, de formació professional, ensenyaments artístics, etcètera, són llicenciats, arquitectes, enginyers o enginyeres que s'han format a la universitat en els coneixements d'una matèria en concret, de vegades molt especialitzada, però ningú els ha ensenyat a ensenyar, si no és que es llicencien aquells que són llicenciats

en pedagogia; però aquests, els llicenciats en pedagogia, el que no saben és història o matemàtiques o física, etcètera, és a dir, les matèries que després hauran d'ensenyar, si decideixen dedicar-se a la docència.

És per aquest motiu que aquells que es volien presentar a oposicions a professorat de secundària, batxillerat o altres ensenyaments que exigien una candidatura, oi perdó, una llicenciatura, un grau en aquest cas, era un requisit obligat aconseguir el certificat d'aptitud pedagògica, el CAP. Aquest certificat es lliurava després d'uns mesos de classes presencials i d'uns altres de pràctiques.

Açò va donar un important canvi amb l'entrada en vigor de la Llei orgànica de l'educació, però aquest canvi no s'ha fet evident fins aquest curs. La Llei orgànica d'educació de l'any 2006 ja preveia, als articles 92 i següents, i sobretot en el 100, que per exercir la docència en els diferents ensenyaments seria necessari estar en possessió de les titulacions acadèmiques corresponents i tenir, a més, la formació pedagògica i didàctica que el Govern establís per a cada ensenyament. També deia que la formació inicial del professorat dels diferents ensenyaments s'havia d'adaptar al sistema de graus i postgraus de l'espai europeu d'ensenyament superior, el conegut com Pla Bolonya, tractat que Espanya i altres països europeus ja havien signat l'any 99, i que tenia un termini per a la seva aplicació fins l'any 2010, aquest any.

És la signatura d'aquest tractat per tant que fa que els països adscrits a la conformació d'un àmbit educatiu comú hagin anat fent canvis en l'estructura universitària nacional.

Posteriorment a la LOE, el Reial Decret 1393/2007, de 29 d'octubre, que estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, dedica un article, l'article 9, a la formació pedagògica i didàctica, i diu que per exercir la docència en educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional, l'ensenyament d'idiomes, serà necessari estar en possessió d'un títol oficial de màster que acrediti aquesta formació. També inclou els ensenyaments artístics professionals i els ensenyaments esportius.

Finalment, serà la resolució de 17 de desembre del 2007 de la Secretaria d'Estat d'Universitats i Investigació la que va establir les condicions a les quals s'havien d'adequar els plans d'estudis per a l'obtenció dels títols que habilitarien a partir d'aquell moment els aspirants a l'exercici de les professions regulades, de professió d'educació secundària obligatòria i batxillerat, etcètera. I va definir un màster amb una duració de 60 crèdits europeus, que havien de garantir l'adquisició de les competències necessàries per exercir la professió, és a dir, l'exercici de la docència.

Fins aquí tothom d'acord, perquè era de domini públic que el CAP, que era un simple tràmit, que en realitat no acabava de satisfer ningú ni de formar en aspectes tan importants com la pràctica docent, la metodologia didàctica, l'elaboració de materials, etcètera. El CAP eren uns estudis de sis mesos i el màster és d'un any, 1.500 hores totals de dedicació de l'alumnat, incloent classes, pràctiques, estudis, realització de treballs, exàmens, etcètera.

Aterrem a les nostres illes. La UIB, com totes les universitats, però aquesta en concret va aprovar, dia 4 de febrer del 2009, la proposta de pla d'estudis del màster, que va obtenir l'avaluació favorable de l'ANECA, la verificació del Consell d'Universitats, l'informe favorable del Consell Social de la UIB i l'autorització de la comunitat autònoma, finalitzant tots els tràmits el 8 de setembre del 2009. El problema recau quan s'exigeix una altra presencialitat per cursar aquest màster, el qual té moltes parts pràctiques, i el ministeri dona fins dia 1 d'octubre perquè ja el màster universitari oficial sigui el requisit obligatori per al futur professorat.

Preveien problemes totes les universitats i preveient aquests problemes preparen dues convocatòries de CAP el curs 2008-2009, la UIB també. Però què passa el 2010? La UIB al·lega que no té recursos per impartir el nou màster a Menorca i a les Pitiüses, però prepara un conveni amb la UNED i la UOC perquè es pugui fer a distància, cosa difícil a un principi perquè aquestes dues universitats no tenien enllestit el disseny del seu màster. Finalment, la UNED ho va aconseguir i es pot realitzar a través d'aquesta universitat, com molt bé va explicar el conseller d'Educació i Cultura al diputat Sr. Gornés a una Comissió d'Educació i Cultura en aquest mateix Parlament.

Quina és la realitat actual? En aquesta primera edició del màster oficial de formació del professorat únicament dos alumnes de Menorca cursen aquests estudis oficials al campus de Palma i tres més a la UNED. Volem informar-los, senyors i senyores diputats, que les anteriors edicions del CAP tenien a Menorca una mitjana d'uns 25 alumnes, si comptam des del curs 2005, i el darrer any que es va impartir el CAP van ser 54 a Menorca. Açò no és estrany perquè aquesta situació s'ha donat més o manco a totes les universitats, perquè sabent que amb la impartició del CAP finalitzava molt del possible alumnat, es va aprofitar d'aquestes darreres edicions.

A més, s'ha de tenir en compte una qüestió econòmica: un màster oficial com aquest, que té 60 crèdits, que equivalen a 1.500 hores lectives, costa envoltant els 1.300 euros; però és que els estudiants de Menorca i de les Pitiüses, a més, s'han de fer càrrec dels viatges i de la manutenció a Mallorca. I aquí és on el Grup Socialista vol expressar la seva petició que aquests estudis es puguin impartir també a les seus de la UIB a Menorca i a Eivissa, tal com es feia el CAP.

Comprenem que no és fàcil que un màster, que són per si d'especialització i de preparació per a l'exercici de la professió, que en general es puguin impartir a llocs on el nombre d'inscrits no pot ser molt alt per fer-lo rendible; però en aquest cas sí que poden tenir un nombre d'alumnes adequats, són molts els llicenciats que poden dirigir la seva professió cap a la docència, perquè són moltes les places a cobrir.

Mirin, senyors i senyores diputats, les darreres xifres que tenim d'estudiants universitaris menorquins, que són del curs 2008-2009, elaboradores pel professor Pere Alzina i publicades en el darrer Anuari de l'Educació de les Illes Balears, em diuen que hi ha uns 2.000 estudiants universitaris a Menorca; d'aquests únicament 83 estudien en el campus de la UIB de Palma; 262 estudien a Ca'n Salord a Menorca; 145 a la UOC; 787 a la UNED i -escoltin bé- 716 a altres universitats de l'Estat. Què ens vol dir açò? Els 262 de Ca'n Salord s'expliquen perquè no s'imparteixen allà massa carreres, però jo diria que a Menorca si una família ha d'invertir en educació, li costa el mateix, si no més, perquè els viatges són més econòmics a la península que no a Mallorca, estudiar a la península.

Per tant, què pretenem amb la nostra petició? Entre d'altres coses, fer país, perquè aquest hauria de ser un dels objectius de la nostra universitat, una institució que també ajudés a unir les persones d'aquest territori tan parcel·lat. Però també volem que aquesta proposta redundi en l'estabilitat del professorat i que els llicenciats menorquins i pitiusos tinguin les mateixes oportunitats de presentar-se a oposicions a les places de la seva illa. I per què açò? Poder cursar el màster i l'estabilitat del professorat són passes segures cap a la qualitat en l'ensenyament, que és en definitiva allò que volem aconseguir; per tant, qualitat de l'ensenyament, estabilitat del professorat i fer país.

No obstant açò, des del moment de la presentació de la proposició no de llei a principis del mes de novembre, hem de reconèixer que des de la UIB s'han fet passes: primer, aconseguir que el màster es pugui impartir a la UNED, però també, tal com hem pogut comprovar a la seva web, a la web de la UIB, s'han ofert per al curs 2010-2011 130 places del màster a Mallorca, 40 a Menorca i 40 a les Pitiüses.

Però què passa si no es cobreixen aquestes 40 places a Menorca? Ja hem vist que la mitjana era de 25 i que la UIB decideixi que, atesa l'actual situació econòmica, no es pugui impartir el màster presencial a aquestes illes si no hi ha demanda suficient. És per aquest motiu que hem decidit no retirar aquesta proposició no de llei i és per aquest motiu també que demanam al Grup Popular, hem vist que ha presentat...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies. En realitat pensam que no aporta massa coses a la nostra proposta, que s'uneixi a la nostra petició. En tot cas nosaltres estaríem d'acord, supòs que la defensarà el Sr. Gornés, d'acceptar que no només s'insti el Govern, sinó també la UIB.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. A aquesta proposició el Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena de modificació. Té la paraula el diputat del Partit Popular Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Arran de les noves directrius de convergència europea, l'antic CAP, el famós Curs d'Adaptació Pedagògica, un curs que havien de cursar totes aquelles persones que volguessin disposar de la titulació necessària per poder impartir docència, passa a convertir-se en un màster de formació de professorat. És un curs, com ja ha dit la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que implica una dedicació de 1.500 hores, el que suposa una càrrega de 60 crèdits. Aquesta informació, ni bona ni dolenta, es transforma en preocupant quan a finals d'estiu de l'any 2009 apareixia una notícia en premsa i que en poques paraules deia que la Universitat de les Illes Balears impartiria aquest màster de formació de professorat només a Mallorca i que les altres illes, Eivissa i Menorca, quedaven excloses, almanco per al curs vinent, és a dir el que ha de començar el proper mes de setembre.

Aquest canvi del Curs d'Adaptació Pedagògica cap un màster és una iniciativa que podem considerar com a bona. El que no és bo, com podran comprendre tots els diputats, és la decisió de no implantar aquest màster a Menorca i a Eivissa. És cert que les dades d'alumnes, almanco de Menorca que és una de les preguntes a què he rebut resposta recentment per part del conseller i a la qual ha fet esment la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, com dic, és cert que entre el 2005 i el 2006 hi va haver 26 persones, el 2006-2007 n'hi va haver 25, el 2007-2008 només 21 i que el darrer any en què es varen fer dues edicions d'aquest curs, 2008-2009 hi va haver 54 menorquins dels quals n'aprovaren 53. És cert que les xifres són baixes, però així i tot entenem que l'esforç ha de ser necessari en aquest sentit.

En declaracions del delegat d'Educació de Menorca, publicades el dijous dia 3 de setembre del 2009, on explica que el curs implica una càrrega elevada i, per tant, molta classe presencial, anunciava que el màster no es podia impartir a Menorca. D'acord també amb la informació de la mateixa Universitat de les Illes Balears, penjada a la seva web, s'explica que per a aquest curs hi ha convocades 120 places repartides en set especialitzacions només a Mallorca. Aquesta notícia, com dic, ens va preocupar notablement i el mateix dia 21 de setembre del 2009 registràvem un seguit de preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant la Comissió d'Educació corresponent. Dos mesos més tard, el Partit Socialista registra aquesta proposició no de llei, abans de poder veure i formular les preguntes presentades pel PP, com dic, dos mesos abans. Finalment, dia 3 de desembre del 2009 té lloc la comissió on es plantegen les preguntes a les quals he fet referència i que tenien dos sentits, el cost d'aquest màster, cosa que per altra banda no vàrem poder esbrinar. I en segon terme, les perspectives que hi havia que el màster es pogués organitzar també a Menorca i Eivissa. Que el màster només s'imparteixi a Mallorca, coincidim amb el Partit Socialista Obrer Espanyol, és un greuge comparatiu que el Govern balear i la Universitat de les Illes Balears no poden tolerar i hem de posar els mitjans necessaris

per tal d'evitar que els menorquins i els eivissencs hagin de patir un cost molt superior als residents de Mallorca. Si al cost del màster, que té una matrícula de 1.344 euros li hem d'afegir els costos de quatre dies d'estada i manutenció a Mallorca, imaginin-se la despesa que implica per a una família perquè un fill o una filla hagi d'estar aquí, a l'illa gran.

Les respostes del conseller d'Educació eren en el sentit que el Govern balear era conscient de la problemàtica i que se mantenien converses amb la UNED i la UOC per tal de veure si seria possible impartir a distància aquest màster. Però malauradament ni una ni altra universitat -insistesc-, en resposta del mes de desembre, no tenien aquest màster aprovat dins els seus plans d'estudis. El mateix es recull a l'exposició de motius del PSOE del novembre. Semblava aquesta per tant, una solució almanco llunyana. Però malgrat açò, el conseller va dir ben clar que el màster s'impartiria a les illes el pròxim curs. Li llegiré les paraules textuais del *Diari de Sessions* de dia 3 de desembre del 2009 a la pàgina 559 on diu: "és cert que no s'ha ofert ni a Menorca, ni a Eivissa, ni a Formentera, però que és cert que sí, que el proper any ja es podrà oferir a les Illes; per tant, les illes sí que tendran la possibilitat de fer el màster". És cert, no deia quines illes, però jo vaig entendre que eren totes.

A la mateixa comissió, jo vaig anunciar la intenció del nostre grup de presentar una PNL en funció de la resposta, però com que vaig donar tota la credibilitat a les paraules del conseller, que es comprometia a implantar el màster a totes les illes, a la mateixa comissió anunciava que aturàvem la presentació d'aquesta proposició no de llei. El que no sabíem era que el mateix grup que dóna suport al conseller, el Partit Socialista, deu dies abans havia registrat aquesta mateixa PNL. I aquí es presenta la paradoxa, per què presenten els seus propis diputats una PNL que encomana el mateix a què es va comprometre el conseller d'Educació? No hi ha prou confiança? No hi havia comunicació? Quina paradoxa és aquesta en què el Grup Parlamentari Popular dóna més credibilitat a la paraula del conseller d'Educació que el seu propi grup que li fa l'encomana via executiva, sobre el compromís de les seves pròpies paraules. Poques setmanes després els mitjans de comunicació recollien una altra informació, concretament la publicada el dia 8 de gener, allà on s'anunciava que la UNED cobrirà finalment el màster de professorat que havia de fer la Universitat de les Illes Balears. Com és possible que la UNED no tengués aprovat dins el seu pla d'estudis el màster i un mes després, amb les vacances de Nadal enmig ja sigui possible açò? No en sabia res el conseller o és que sabia perfectament el que passaria i a la Comissió d'Educació no va voler o no ho va poder dir?

He volgut fer el relat dels esdeveniments per tal que els diputats puguin veure com es maniobra i com es maneja la informació disponible, abans no, després sí, ara potser; sembla que finalment sí que serà possible. Però és igual tot açò, senyores i senyors diputats, el que importa és que el màster es faci a Menorca i a Eivissa, alleugerint-ne el cost als alumnes d'aquestes illes. El més important és que ja hi hagi acord, el més important és que els polítics ens donem la mà per tal d'evitar aquest greuge que esper que es pugui evitar d'una forma definitiva.

Però arran de totes aquestes iniciatives, i ja present l'esmena, el nostre grup ha volgut presentar una esmena on quedi clarament exposat el contingut d'aquest acord. El quan, el pròxim curs, el que ha de començar el setembre, i en aquest sentit faig referència de qualque manera a la lleugera indefinició que hi ha a la proposta d'acord del Grup Socialista quan fa referència a un "curs proper"; un curs proper és un futur molt indefinit, nosaltres volem que sigui el pròxim curs. El qui, com va dir el conseller, el Govern balear té una capacitat limitada dins l'autonomia universitària. És per açò que nosaltres proposam a la nostra esmena que s'inclogui el Govern balear i la Universitat, perquè dins la seva autonomia faci les passes necessàries per consolidar la implantació d'aquest màster a les illes de Menorca i d'Eivissa.

Per tant, aquests dos conceptes, el qui i el quan, en el nostre entendre queden prou clars a la nostra esmena i esperam que compti amb el suport de tots els grups, en benefici, com dic, de les nostres illes. Abans d'aquest debat he pogut parlar amb la portaveu del PSOE i bé, hem arribat a un text de consens que engloba la proposta original del Partit Socialista i els conceptes que nosaltres plantejam a la nostra esmena. Per tant, sembla ser que si els altres grups ho expressen així també, aquí hi podrà haver una majoria suficient per tirar endavant aquesta proposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Passaran a intervenir els grups que no hagin presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Certificat d'Adaptació Pedagògica (CAP) ajudava moltes persones que havien acabat la seva carrera universitària a preparar-se per poder dedicar-se a la docència, moltes vegades l'únic camí factible en algunes carreres, sobretot a les Illes Balears. D'acord amb la Llei Orgànica 2/2006 i amb el Reial Decret 1393/2007, es fa necessari assolir el màster de formació del professorat que s'imparteix a la UIB per poder exercir com a docent en un futur. És important que des de les diferents illes tinguin accés a aquest màster, sense necessitat de desplaçament. Per tant, veim bé que es donin les passes necessàries perquè en un proper curs lectiu es puguin oferir a Menorca i a Eivissa, ja sigui presencial, *in situ*, si hi ha un nombre important d'alumnes que millora la qualitat d'ensenyament, o a través de videoconferència si el percentatge és més petit i dificulta el fet de no poder-lo dur endavant a cada una d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des del nostre grup també donarem suport a aquesta proposició no de llei, a més celebrem que hi hagi hagut un acord respecte del text i que certament també hi té una paraula a dir en aquesta iniciativa la Universitat de les Illes Balears. Per part del nostre grup creim que tot el que es pugui fer per aconseguir que tots els ensenyaments universitaris es puguin cursar a Menorca i Eivissa serà positiu.

En tot cas també crec que ens afecten alguns dubtes que la confluència europea i tot el procés de Bolonya ens està repercutint. Per cert, un procés de Bolonya que ha contribuït a un trasbals per als estudis que s'han fet aquest nou curs i que segurament també ha estat un dels altres elements que ha condicionat l'entrada d'aquest curs i del vinent, del canvi en el màster perquè són una sèrie de nous estudis sobre grau i de tot el que ha significat la revolució dins la comunitat universitària. Un dels dubtes que ja en aquesta tribuna vàrem tenir ocasió de suscitar eren els costos de tot aquest procés i aquest es reproduïx també en aquest plus que ara se planteja en el màster. Vàrem comentar que els estudis universitaris no han de representar un tall per qüestió d'ingressos, però tornam a tenir que una vegada acabada la carrera, tornarà a tenir uns costos a més d'allò que és estrictament el curs, també és de temps, d'oportunitat i també evidentment el de desplaçament. Un altre element no aclarit, més temps per poder exercir i després on es pot exercir. El mateix trasbals jo deia de tot aquest cúmul ha duit que el ministeri ha creat normes de flexibilitat per cursar-lo i d'homologacions. Vostès són conscients que tot el tema de l'antic CAP té tot un camí dins aquests cursos, perquè no tot s'ha pogut dur a terme en el mateix temps.

Respecte del màster serà complicat tot tal i com se planteja, supòs que són conscients que la part genèrica té unes possibilitats, però les 18 especialitzacions que hi ha previstes, a Palma se'n cursen 7, només per fer-nos una idea, serà difícil que amb el tall dels 15 alumnes i la dificultat de fer les 18 especialitzacions, veure quines, com, on, la magnitud de cada illa, Formentera és un cas, Menorca i Eivissa són un altre cas i Mallorca en serà un altre. Però és evident que l'esforç perquè hi hagi cursos presencials a les illes d'algunes d'aquestes especialitzacions, totes les possibles que tinguin aquest tall, ha de ser possible. Però recordem que el tall és exigit també per la mateixa qualitat de l'ensenyament.

Respecte de l'altra oferta, crec que també és important que sense llevar gens de força a aquesta iniciativa que els cursos siguin presencials, també és cert que a la qüestió dels cursos presencials també s'hi ha de fer un esforç. Nosaltres destacam el conveni i la feina amb la UOC, perquè la veritat és que amb la UNED continuam amb un problema històric que és que no vol introduir el tema dels requisits lingüístics, es nega d'alguna manera a ser més sensible al fet diferencial, i malgrat la comoditat i jo crec que la gran flexibilitat que permet els estudis dins la UNED en aquests nivells, doncs té aquest handicap que en aquest moment la UOC no té i per ventura la UIB també ha

de fer un esforç en la universitat no presencial en moltíssims aspectes, no només en aquest, sinó en moltíssims d'altres.

En qualsevol cas, l'esforç que avui se demana en aquesta proposició i la reflexió que fa el Parlament, tant el Govern com la UIB, el trobam plenament procedent. I, per tant, des del nostre grup li donarem suport i tant de bo en el curs que ve ja hi hagi..., i hi confiam, jo crec que serà així, el compromís que va adoptar el conseller i les informacions que s'apunten d'una preinscripció dins el mes de juny per aclarir quanta gent hi ha interessada i susceptible de cursar aquests màsters, realment es duguin a terme perquè hi hagi alguns dels cursos, seran 1, 2 o 3 a Menorca i Eivissa, però creim que aquest compromís s'ha d'assumir i aquest Parlament com a mínim ha de fer aquest envit en potència de cara al Govern i a la Universitat.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del grup proponent té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc jo voldria dir al Partit Popular que en cap moment aquest grup pot acceptar que es digui que les paraules del conseller en seu parlamentària no tenen credibilitat, ni molt manco; com ha dit el diputat Sr. Gornés, aquest grup ja tenia la proposició no de llei presentada quan es va fer la comissió de dia 3 de desembre, a la qual ha fet referència. I aquesta diputada que els parla ja ha explicat per què no la va retirar en el seu moment. No la va retirar perquè consideràvem que era important dur aquí aquest debat i expressar o fer evident la dificultat dels estudiants de les altres illes i també pel temor de no poder complir amb el nombre d'estudiants que pot requerir la UIB per dur endavant aquest màster. Màster que per altra banda el Sr. Alorda ja ha explicat les dificultats que té.

De totes maneres, aquesta diputada que els parla és una ferma convençuda que tan important és l'adquisició de coneixements que implica estudiar una carrera universitària, com sobretot per a l'alumnat de Menorca i de les Pitiüses, sortir de les illes i la socialització que açò representa i aprendre a viure sense la protecció de l'entorn familiar. Però no tothom pot sortir fora de l'illa a fer una carrera i tots hem de tenir les mateixes oportunitats d'estudiar. Per açò existeixen les universitats a distància i les seus de la UIB a Eivissa i a Menorca, però a més, aquí ara estam parlant d'una oportunitat que ja tenien les altres illes d'adquirir les requisits necessaris per presentar-se a oposicions a docents i de secundària i que semblava que havien perdut.

No tenc res més a afegir. Simplement vull agrair el suport a tots els grups i efectivament, confirm aquí que s'accepta afegir al redactat de la proposta que s'insta el Govern de les Illes Balears i la UIB, i al final de tot posar "per al proper curs escolar".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Rita, li demanaria..., ha tramès als lletrats tal com quedaria la proposició. Perfecte.

Escoltades les intervencions, crec que es podria donar per aprovada per assentiment. És així, senyors portaveus?

Per tant, la Proposició no de llei RGE núm. 14452 queda aprovada per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 210/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reeducació de maltractadors.

Finalment debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 210/10 presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a reeducació de maltractadors. Per defensar la proposició no de llei i en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Llinàs, que tindrà un temps de deu minuts.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui el Grup Parlamentari Popular torna a presentar aquesta proposició no de llei per segona vegada durant aquesta legislatura. La primera va ser rebutjada pels partits que en aquell moment donaven suport al Govern ara fa quasi un any, en concret el passat 7 de maig en el si de la Comissió d'Assumptes Socials. Emperò la importància de la temàtica que ens ocupa, la prevenció de la violència de gènere, ens ha fet tornar-la a presentar i aquest cop al plenari.

Els principals factors determinants de la violència de gènere són la relació desigual entre dones i homes i l'existència de la cultura de la violència com a mitjà per resoldre conflictes.

La violència contra les dones és estructural. La violència no es deu a trets singulars i patològics d'una sèrie d'individus, sinó que té trets estructurals d'una forma cultural de definir les identitats i les relacions entre dones i homes. Aquest tipus de violència es produeix en una societat que manté un sistema de relacions de gènere que perpetuen la superioritat dels homes sobre les dones i assigna diferents atributs, rols i espais en funció del sexe. Fins no fa pocs anys la restricció en el desenvolupament personal i social de les dones, l'exigència de la seva dedicació exclusiva a la família i el seu deure d'acatar l'autoritat masculina eren considerades com una cosa normal i natural, validada pels costums i les lleis. En aquest context s'ha tolerat socialment que els homes utilitzassin la violència per tal de finançar la seva autoritat.

Per un altre costat la violència contra les dones és, a més, instrumental. El poder dels homes i la subordinació de les dones és un tret bàsic del patriarcat. Reconeix mecanismes de sotmetiment. En aquest sentit la violència contra les dones per finançar aquest domini, és un instrument de dominació i control social. Els homes maltractadors han après a través del seu procés de socialització, que és diferent per a homes i dones, que la violència és la millora manera d'aconseguir el control per dominar la dona.

La lluita contra la violència de gènere té dos caires: per un costat, i per damunt de tot, l'ajuda i el suport a les víctimes, emperò, per l'altre, el maltractador, que no el podem oblidar. El maltractador haurà de rebre tractament en el qual intervinguin persones de diferents sectors, com puguin ser treball social i psicologia, per tal que l'agressor canviï la seva conducta i interioritzi valors diferents als apresos, valors com la tolerància, el respecte, la igualtat i la llibertat. S'ha de respectar la dignitat de la víctima, però també els drets del maltractador. En aquest sentit la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, dins el seu articulat ordena l'establiment de programes específics de reeducació i tractament psicològic dirigits a les persones condemnades per aquest tipus de delictes. I també l'article 48 de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona, que no agrada gens a aquest govern actual i a més és curiós que a l'esborrany de llei d'igualtat que ha elaborat l'actual govern no diu res d'educació per a maltractadors, en canvi la llei que està vigent, 12/2006, sí que ordena a les administracions públiques que posin en marxa aquest tipus de programes. Si volem acabar amb aquesta xacra que és la violència de gènere, les administracions públiques tenen la responsabilitat i el deure d'actuar contra les persones que la provoquen i, a més, prevenir futures actituds violentes en la mateixa parella o en parelles futures.

El Govern central, dins el *Plan nacional de sensibilización y prevención de la violencia de género* que va elaborar l'any 2006, preveia dins l'eix A, que correspon a l'àrea de justícia, Objectiu 6, el seguiment i l'avaluació de programes dirigits a maltractadors. A final de l'any 2007, dins l'avaluació d'aquest pla, eixos A i B, que corresponen a l'àrea de seguretat, ja fa esment que la posada en marxa d'aquests programes està en fase molt avançada, any 2007. *Sigue durmiendo el sueño de los justos*, però bé... Per un costat hi ha tractaments de reeducació de maltractadors que de manera voluntària hi volen assistir, sota la supervisió i el finançament que posa en marxa el Ministeri d'Igualtat, que per a l'any 2007 en un principi tenia un pressupost de 3,9 milions d'euros, l'any 2009 ja just en va tenir 3 i -quines coses- per a l'any 2010 ja just té 1,5 milions d'euros. Va baixant el Govern central any rere any els doblers dedicats a aquest tipus de programes.

Per un altre costat no tenim en compte les partides pressupostàries de què disposa el Ministeri d'Interior a través de la Direcció General d'Instituts Penitenciaris per a la realització dins els centres penitenciaris d'aquests tractaments que modifiquin les conductes i les circumstàncies que provoquen les actituds violentes adreçades tant a interns en règim obert com als que estan en règim tancat, ja forçats per una sentència judicial.

Hi ha comunitats autònomes que fa anys que fan feina en aquest sentit: Catalunya, País Basc, València, Andalusia, Aragó, Astúries, Cantàbria, Galícia, Extremadura..., i fins i tot les dues ciutats autònomes, Ceuta i Melilla. És un mandat legal. Tenim les eines, es pot cercar finançament -que de fet ja s'ha fet, però ara ens ho explicaran-, i ja no es pot demorar més l'assumpció de la responsabilitat que té el nostre govern. Som conscients, sabem de la dificultat que té canviar conductes i valors dels agressors -canvien de parella però difícilment canvien de patró de conducta-, però també tenim l'experiència d'altres comunitats autònomes on els resultats comencen a ser avaluables i satisfactoris.

Per tant i en conseqüència el Grup Parlamentari Popular els demana el seu vot afirmatiu per tal d'instar el Govern a posar en marxa un servei de reeducació social per a homes maltractadors a cada una de les nostres illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Aldarull a la sala)

En aquesta proposició el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds ha presentat una esmena de substitució, RGE núm... Sí, perdó. Deia que en aquesta proposició el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds ha presentat una esmena de substitució, RGE núm. 1666/10, el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, i per tant, per defensar-la, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Llinàs, compartim el punt de partida essencial, que és la indignació davant aquesta realitat de la violència de gènere, davant unes dades que no deixen de ser molt preocupants. Hem consultat el darrer informe anual de l'Observatori estatal de violència contra la dona, i ens parla de 75 morts l'any 2008, cosa que no indica que hi hagi una milloria els darrers anys, fins i tot els tres darrers anys hi ha hagut una pujada. També és veritat que el 2003-2004 ja estàvem per damunt dels 70 morts en conjunt de l'Estat, però en qualsevol cas són xifres alarmants, xifres inacceptables, xifres també molt altes en el nostre país, les Illes Balears, on s'han produït 15 morts per violència de gènere, de dones a mans de les seves parelles, entre els anys 2003 i 2008.

També compartim el plantejament de fons tal com l'ha expressat en la seva intervenció i tal com s'expressa a l'exposició de motius, segons el qual la realitat dels maltractaments està lligada als valors de superioritat masculina, està lligada a una concepció segons la qual la dona és un ésser inferior a l'home, i el maltractador sempre és una persona que no suporta la idea de la dona com un ésser, com una persona autònoma, i té una concepció de la parella no com a unió entre dues persones lliures, iguals, sinó com una relació en la qual una de les dues persones ha d'estar subordinada sempre a l'altra. Per tant és veritat, tal com ha explicat, que la violència de gènere és

una de les manifestacions de la cultura patriarcal i és una de les manifestacions del masclisme.

També estam d'acord en el fet que el masclisme no és congènit, tal com expressa a la seva exposició de motius, no està a la sang, sinó que està lligat a valors socials, a comportaments socials, i com a tal és una conducta que s'aprèn, i si s'aprèn, tal com també diu la seva exposició, s'ha de poder desaprendre, o s'hauria de poder desaprendre, o com a mínim hauríem d'intentar que es pogués desaprendre.

També hi ha un marc legal que coneixem que impulsa que hi hagi programes d'aquests tipus, sobretot la Llei 1/2004; la Llei de mesures de protecció contra la violència de gènere en el seu article 35 allò que fa és modificar un article del Codi Penal que diu que, en el cas de reus condemnats per penes de violència de gènere, la pena només podrà ser substituïda per penes de treball a favor de la comunitat i en aquest cas, en aquest supòsit, el jutge del tribunal imposarà addicionalment les subjecció a programes específics de reeducació i de tractament psicològic. Per tant la llei preveu aquesta possibilitat, una possibilitat per al cas de substitució de penes de presó, però estam d'acord que allò que fa la llei és marcar a les administracions l'obligació de posar en marxa programes d'aquesta mena.

I també hem consultat l'informe que fa el Ministeri d'Igualtat respecte del desenvolupament d'aquesta llei 1/2004, i deixa clar que aquest terreny, el terreny d'aquest programa de reeducació, és un terreny en què s'han fet coses, però és un terreny en què encara hi ha molt per avançar. Un altre debat és el debat sobre quina seria l'administració competent; és un debat en què hi ha moltes opinions, hi ha opinions de col·lectius femenins que diuen que no hauria de ser l'administració encarregada d'igualtat i encarregada de temes de dones, que no hauria de ser -per entendre'ns així- els departaments d'igualtat o els instituts de la dona, que han de tenir com a prioritat l'atenció de la dona, sinó que hauria de ser, per exemple, l'administració de justícia, o l'administració penitenciària, o potser l'administració de salut. En qualsevol cas allò essencial, i supòs que aquí hi estarem d'acord, és que aquests programes no han d'anar en detriment dels recursos que han de ser prioritàriament destinats a l'atenció a les dones.

Aterrant ja en allò que són els programes de reeducació, o sigui la traducció pràctica d'aquest imperatiu de fer reeducació de maltractadors, també és veritat que són programes que estan en una fase encara incipient, en una fase de posar en marxa i de valoració, i que no hi ha encara establerta suficient valoració i suficient avaluació de la seva efectivitat. Hi ha dades efectives; jo preparant aquesta intervenció he cercat dades que poguessin donar una taxa de l'eficàcia d'aquestes teràpies o d'aquests programes, i la veritat és que és molt difícil trobar-ne, i el fet que sigui difícil trobar-ne ja és un primer indicador del fet que falta valoració i falta avaluació. Algunes que he pogut trobar -ja dic que és molt difícil- diuen que si els homes que han tengut aquest comportament de violència masclista tenen una taxa de reincidència quan tenen altres parelles d'un 45%, en el cas d'homes que han passat per aquest programa això pot baixar al 15 o al 20%. En qualsevol cas és una dada esperançadora, jo crec que difícilment podíem esperar un èxit del cent per cent, però és una dada ja esperançadora, i ja és una dada que ens hauria d'impulsar a continuar endavant, però també és ver que

s'han de definir encara molts d'aspectes, com a quin perfil d'homes és més adequat, perquè no serà el mateix programa ni serà igualment adequat per a un perfil que per a un altre perfil d'homes, i també són programes als quals falta protocol·lització i els falta estandardització.

La realitat actual, en aquest moment en el nostre país -vostè ja hi ha fet algun esment-, és que ja existeix algun programa i que recentment s'ha firmat un conveni entre el Ministeri d'Igualtat i la nostra comunitat autònoma per realitzar programes. S'ha firmat en el marc d'una sèrie de programes de diferents comunitats autònomes en virtut dels quals tant Andalusia, com Aragó, com Cantàbria, com Catalunya, com Extremadura, com Galícia i com les Illes Balears han rebut convenis d'aquest tipus. Són uns convenis que vostè coneix, signats el desembre del 2009 i publicats ara fa poc, dia 8 de març, el Dia de la dona, precisament, supòs que una coincidència cercada, en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. El primer que li voldria dir és que la inversió de l'Estat en aquest conveni a les nostres illes és favorable, com a mínim en el sentit que és favorable comparativament; és millor que la d'Andalusia, Andalusia rep el doble d'aportació per a una població que és vuit vegades més gran que la nostra; és més gran que a Catalunya, que rep el triple que nosaltres per a una població que és set vegades millor que la nostra; i és del mateix ordre que la que puguin rebre Aragó, Cantàbria, Extremadura, Galícia o Illes Balears. O sigui que estam, per dir-ho així, en el grup de les cinc comunitats autònomes que més ben parades han sortit per aquest conveni.

El conveni, el durà a terme, tal com va anunciar el Govern recentment, el durà a terme el Servei d'Igualtat i Drets Cívics de l'Ajuntament de Palma. Com vostè sap aquest programa, de manera experimental i de manera pilot, es du a terme a Palma, i té un marcat caràcter, i així es desprèn de la lectura del conveni, té un marcat caràcter de programa pilot. Si un llegeix el conveni veurà que tot el procediment, tot allò que fa referència a intercanvi de dades, a sessions formatives, a sessions d'avaluació, té molt aquest caràcter de programa pilot, i per tant l'avaluació que es pugui fer de l'efectivitat d'aquests programes sortirà de la mateixa lectura que es pugui fer dels resultats d'aquest programa.

Jo li voldria recordar d'altra banda, Sra. Llinàs, que les actuacions que es facin en matèria de violència de gènere, l'actuació que es faci, aquesta actuació concreta a l'Ajuntament de Palma, se suma a altres coses que es fan des de l'Institut Balear de la Dona i des de la Conselleria d'Afers Socials en matèria de lluita contra la violència de gènere. Vostè coneix que hi ha el servei d'acompanyament de 24 hores per a dones maltractades, el servei de traducció, i que també s'ha avançat molt en l'elaboració de protocols per a la detecció i l'atenció a les dones maltractades.

Per tant entenem nosaltres, i donam suport a aquesta òptica, que la Conselleria d'Afers Socials i l'Institut Balear de la Dona han tengut una actitud de prioritzar tot allò que sigui atenció directa a les dones maltractades, i que qualsevol cosa que s'hagi de fer no hauria de competir amb aquesta atenció directa a les dones maltractades. És veritat que aquesta actuació d'aquests programes de reeducació, la poden fer altres administracions, com deia abans, o altres departaments, com el justícia o com el d'Institucions Penitenciàries, però se'ns dóna el cas que en aquest país, a Balears, no tenim competències ni de justícia ni d'administració penitenciària. Per tant difícilment podria fer-ho una d'aquestes administracions. A Catalunya, per exemple, que sí es fa amb una aportació important de l'administració autonòmica, ho fa l'administració de justícia i no l'administració encarregada d'igualtat.

La conclusió de tot aquest estat de coses a partir de la qual nosaltres li volem fer la proposta, és que el procediment raonable per a nosaltres és prolongar aquest conveni ja existent, prolongar-lo perquè serveixi durant un any més per continuar aquest programa pilot que s'està fent en aquest cas a l'Ajuntament de Palma, i una vegada que s'hagi fet aquest programa durant un any més, que ja es podran tenir també en compte les experiències que hi ha hagut a altres llocs, es podria decidir la seva extensió al conjunt de la comunitat autònoma amb la perspectiva, com li deia abans, que les dades que tenim fins ara són positives i són indicatives que són actuacions positives.

Arribam, per tant, a un text, un text que vostè coneix perquè ha estat registrat en aquest parlament i per tant gairebé no faria falta que l'hi llegís, però en qualsevol cas el repetiré perquè quedi clar quina és la nostra proposta. La proposta seria substituir la proposta d'acord que ens presenta el Partit Popular per una que digués: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir el conveni signat amb el Ministeri d'Igualtat per tal d'allargar un any més el programa de reeducació d'homes maltractadors, a fi de disposar d'una adequada avaluació prèvia a convertir-lo en un programa per a tota la comunitat autònoma".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Passam ara a les intervencions dels grups que no han presentat esmenes, i primerament, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Suárez.

Es volen dividir el temps? Per tant té cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Llinàs, avui abordam una altra vegada el tema de la reeducació de maltractadors; com vostè mateixa deia fa un moment ho vàrem fer a la Comissió d'Assumptes Socials del 7 de maig de 2009. En aquella ocasió no vàrem arribar a un acord en relació amb la proposició que vostè mateixa presentava, i ens agradaria i esperam que avui sí que ho facem. I dic que esperam això perquè repassam la intervenció de llavors, així com el text que presenten avui i la seva exposició; compartim la diagnosi del problema i compartim les vies de solució.

Efectivament la violència de gènere és una important xacra de la nostra societat, que enguany ja s'ha endut per endavant 17 dones assassinades per les seves parelles. Les institucions han treballat, i volem reconèixer també la feina que s'ha fet en altres legislatures i per vostè mateixa quan ostentava el càrrec de directora de l'Institut de la Dona, i treballen en l'actualitat per eradicar aquest greu problema, que no oblidem, i aquí ja s'ha comentat, que és bàsicament un problema social, i el que està clar és que hem de continuar fent-ho. És un problema social i cultura, i jo ho diré de manera molt sintètica perquè vostès ho han explicat molt bé, perquè els homes maltractadors el que fan simplement és assumir uns valors socials i culturals erronis que conceben la relació de parella com una relació desigual basada en les idees de domini i possessió de l'home sobre la dona.

En conseqüència la diagnosi és clara, les vies de solució són complexes, són fonamentals les mesures legislatives i aquí s'han esmentat les més importants, són necessàries les mesures judicials, és fonamental la reprovació social que passa per una prèvia conscienciació i sensibilització i és bàsica també la reeducació.

Com molt bé explica la proposant si la violència masclista és la conseqüència d'una educació en valors equivocada és precís reeducar l'agressor que ha de passar primer per una fase de desaprendre -i el Sr. Llauger també ho ha explicat molt bé- i una segona fase de nova educació. Aquí s'han esmentat les diferents experiències que existeixen a diferents comunitats de l'Estat espanyol i també fora del nostre estat i, del que hem pogut revisar, Canadà n'és un bon exemple.

Aquests programes tenen un cert èxit i això avala la necessitat de promoure'ls i potenciar-los. A la nostra comunitat -ho hem de reconèixer i també s'ha explicat- s'ha fet una important feina i es fa durant aquesta legislatura. És cert que en aquesta legislatura es prioritza l'atenció a la dona maltractada. Ja s'ha esmentat el servei d'acompanyament de 24 hores per a dones maltractades que no tenen suport social o familiar, s'ha creat també el servei de traducció simultània per a tots els serveis socials comunitaris i s'ha elaborat i consensuat el protocol de detecció i atenció de les dones maltractades.

Sra. Llinàs, vostè proposa en aquesta iniciativa la creació de reeducació social per als maltractadors a cadascuna de les illes balears, com podrà suposar nosaltres, sempre que reclamam la territorialització de qualsevol mesura, efectivament estam d'acord que qualsevol mesura que es prengui s'ha de fer a totes les illes. Per tant, el plantejament és bo, però li hem de posar aquesta dosi de realisme que no és altra cosa que parlar de pressupost i parlar de prioritats.

Des del nostre punt de vista, als comptes de la comunitat no podem fer front al que vostè planteja, però sí que hi ha possibilitats que apunten en la mateixa direcció. S'ha fet referència al conveni signat entre la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració amb el Ministeri d'Igualtat, conveni que és un programa pilot, efectivament un programa pilot situat en un lloc determinat que és l'Ajuntament de Palma, també s'han fet sessions formatives entre les diferents comunitats autònomes que participen en aquest programa i s'ha creat una comissió de seguiment del conveni.

Atesa la conjuntura actual -insistim, atesa la conjuntura actual- li demanem, Sra. Llinàs, que accepti l'esmena que presenta el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds en el sentit de mantenir aquest conveni signat amb el Ministeri d'Igualtat per tal d'allargar un any el programa de reeducació que a més ens permetrà fer una valoració d'aquest programa pilot i després poder estendre'l a tota la comunitat pròximament.

Sra. Llinàs, crec que en aquest tema, com als altres, són més les coses que ens uneixen que no les que ens diferencien, crec que lluitar contra la violència de gènere a les Illes a tots... el consens.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el tema que ens ocupa en aquesta proposició no de llei és desgraciadament actualitat. Les denúncies sobre maltractament van en augment, però els casos de maltractament són tan comuns que en aquest sentit encara són moltes les persones que pateixen en silenci maltractaments.

Per tant, des de les institucions hem d'encoratjar les víctimes que ho denunciïn, que no tinguin por, que siguin valentes i que denunciïn els maltractadors, però el tema d'avui no és precisament el de les víctimes, sinó el dels agressors. Com diu molt bé l'exposició de motius no es neix amb el masclisme a la sang, sinó que és una conducta que s'aprèn i que arriba a desenvolupar-se fins a l'agressió. Per tant, és possible una reeducació, és possible aprendre uns nous valors socials o modificar els seus referents culturals i socials.

Crec sincerament que es pot ensenyar canvis en els conceptes de posició de poder, de destrucció, d'amenaça, de crits i de menyspreu, no és fàcil per a les víctimes veure com s'adopten mesures per a la integració dels agressors, però els valors que han de regir el present i el futur d'aquesta comunitat no poden quedar-se de mans creuades, resignant-se de la mala educació que ha rebut una persona.

Crec que tots hem de fer un esforç per reeducar aquestes persones, per reintegrar-les a una societat igualitari on els homes i les dones gaudeixen exactament dels mateixos drets i dels mateixos deures. Les institucions han de fer molta feina en aquest sentit, s'han de trobar mecanismes de prevenció, de reeducació i de reintegració. Com he dit no ens podem resignar a donar per perduda una persona.

Des d'Unió Mallorca pensam que els valors socials que empenyen els agressors a maltractar no estan per res vigents dins la nostra societat i esperam que en l'esforç de tots no només amb el sentit de prevenció, sinó també en el sentit de reeducació puguem engagar de la nostra societat comportaments reto..., engagar, perdó, de la nostra societat comportaments retrògrads i inhumans.

Des d'Unió Mallorca donarem suport a totes aquelles iniciatives que vagin encaminades a solucionar problemes de violència de gènere i a reeducar en valors per conuiu en igualtat. Per tot això donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Morillas.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, señores diputados, la Ley Orgánica 1/2004, de medidas de protección integral contra la violencia de género, en su exposición de motivos dice: "La violencia de género no es problema que afecta al ámbito privado, al contrario, se manifiesta como el símbolo más brutal de la desigualdad existente en nuestra sociedad". Se trata de una violencia que se dirige sobre las mujeres por el simple hecho de serlo, por ser consideradas por sus agresores carentes de los derechos mínimos de libertad, respeto y capacidad de decisión.

La necesidad de cambiar esta realidad y la lucha de los movimientos feministas hicieron posible que un gobierno sensible con esta realidad hiciera posible la aprobación de la ley integral. Fue la primera ley que aprobó el primer gobierno del presidente de España José Luís Rodríguez Zapatero. La ley por sí misma no puede solucionar esta lacra de nuestra sociedad, pero sí se ha convertido en una herramienta necesaria y eficaz para luchar desde todos los ámbitos contra la violencia de género. Todos los esfuerzos se han vertido en ayudar y proteger a las víctimas ya que son éstas, las mujeres maltratadas, las que más ayuda necesitan. Cuando se cumplieron tres años de la total puesta en marcha de la ley integral se hizo un análisis del cumplimiento de la ley, de su implantación en la sociedad.

Con carácter previo al análisis de los resultados se advirtió por parte de los expertos que tres años era un tiempo demasiado corto para hacer una valoración del impacto de la ley por la complejidad del problema al que pretende hacer frente, la base cultural y estructural que sustenta ese tipo de violencia, el carácter integral de la ley, así como la compleja estructura administrativa que ha desplegado el sistema de asistencia y

protección integral de las víctimas y los obstáculos y resistencia a los cambios estructurales que la ley aborda.

Uno de estos cambios es la educación en igualdad donde se puede abordar una construcción de género igualitaria, donde lo único que diferencia a hombres y mujeres sea el hecho fisiológico, nacemos iguales, son los estereotipos de género o los roles asignados a hombres y mujeres por la sociedad y la cultura patriarcal los encargados de la desigualdad y de la violencia que se ejerce sobre las mujeres.

La ley integral en su artículo 35 modifica el artículo 88 del Código Penal por el cual se establece que los jueces pueden imponer adicionalmente la sujeción a programas específicos de reeducación y tratamiento psicológico a los maltratadores. Estos programas deben fomentarse, pero nunca deber ser un mayor beneficio penitenciario para estas personas.

En la cárcel de Palma se desarrollan dos programas, uno sobre violencia de género y otro está relacionado con las agresiones sexuales. Esta proposición no de ley presentada por el Grupo Parlamentario Popular va en este sentido. La reeducación de los maltratadores es un cambio estructural de unas conductas aprendidas e interiorizadas de hace miles de años.

En este sentido se están produciendo actuaciones por parte de las diferentes administraciones promovidas por el Ministerio de Igualdad que ha ofrecido a las comunidades autónomas cofinanciar programas de reeducación de maltratadores. Estos programas se desarrollan en coordinación con la Secretaría General de Instituciones Penitenciarias habiéndose firmado en nuestra comunidad recientemente uno de estos convenios.

En este sentido el pasado mes de febrero el Consell de Govern acordó destinar 123.000 euros para que el Ayuntamiento de Palma desarrolle un proyecto para la reeducación de maltratadores que han sido condenados por violencia de género teniendo como objetivo la eliminación o disminución de estos casos. Esta subvención se inscribe en el convenio de colaboración suscrito entre la Conselleria de Asuntos Sociales y el Ministerio de Igualdad el pasado 14 de diciembre del 2009.

Esta medida se suma a otros programas puestos en marcha por la Conselleria de Asuntos Sociales para luchar contra esta lacra. Estos programas son programas piloto donde después de su puesta en marcha se tiene que evaluar el resultado, necesitan profesionales preparados y formados en el conocimiento de la complejidad de estas actuaciones siendo relativamente novedosos y precisando más tiempo de aplicación para valorar los resultados.

El Grupo Parlamentario Socialista votará a favor de esta proposición no de ley de reeducación de maltratadores si la portavoz del Grupo Parlamentario Popular acepta la proposición de enmienda del BLOC per Mallorca.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morillas. Sra. Llinàs, pot fer ús de la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Voldria agrair el to i les intervencions de tots els grups, tots estam d'acord en la proposició no de llei, emperò qui governa ha de governar, ha de prendre decisions, ha d'executar i té la responsabilitat a totes i a cadascuna de les illes, no tan sols a segons quins municipis.

Estic d'acord amb el Sr. Llauger sobre quina hauria de ser l'àrea de l'administració que ha d'engegar aquests programes. Agraesc la presència i la preocupació que té la consellera d'Afers Socials, la Sra. Santiago, emperò trob a faltar l'interès i la presència de la Sra. Costa que és qui té les competències d'interior i justícia. D'acord, avui no tenim les competències de justícia, però tenim una directora general de Justícia, tota una estructura que pagam entre tots els ciutadans, això és el que hi ha.

Després, preocupen les dades. La fiscal de Sala de Violència Sobre la Dona, la Sra. Soledad Cazorla, que és una dona... que és una autoritat en temes de violència de gènere a tot l'Estat espanyol, reconeix que el nombre de maltractadors reincidents és molt preocupant i adverteix de la seva perillositat. El passat divendres va ser entrevistada en una cadena d'àmbit estatal, pública, en una televisió i va fer un altre cop referència que analitzant les dades de Fiscalia un 30% d'assassinats masculins tenen antecedents per maltractaments. Les mateixes dades que maneja el Ministeri d'Igualtat que diu que és un 31,4%, aquests que ja tenen antecedents.

Després, em costa molt que m'al·leguin que no hi ha valoracions en els programes que es duen a terme. Això no és cert, prou d'excuses. IReS, l'IReS és l'Institut de Reinserció Social que des de l'any 1998 a Catalunya du programes de reeducació de maltractaments, diu *"entre un sesenta y setenta por ciento de los que experimentaron mejoras muy significativas, pero no podemos decir que nunca volverán a agredir"*. Això no ho poden dir ni de les persones que no han estat condemnades.

Per altra banda, País Basc, el doctor Echeburúa, tretze anys amb la mateixa experiència duent programes d'aquest tipus: *"entre los que terminan la reeducación hasta un 70% abandonan por completo la violencia física y la mayor parte también la psicológica"*. Doctor Ramón Arce, Galícia: *"Desde que nació el programa en enero del 2006 calculamos que podemos conseguir no menos de un setenta, ochenta por ciento de éxito"*.

No em diguin que no hay valoraciones, las valoraciones las que nos interesan, que es no asumir responsabilidades, también pueden ir al Colegio de Psicólogos de las Islas Baleares, que también tienen experiencia.

El despropòsit i el doble discurs que té el Partit Socialista ja és increïble, senyores i senyors, programa electoral de l'any 2008, pàgina 224, *"impulsar la colaboración con las comunidades autónomas para la aplicación de los programas específicos de reeducación y resocialización de hombres condenados por violencia de género"*.

Sí, impulsar y cada año van quitando más dinero del presupuesto, Sr. Díez, no esté capeando la cabeza, de tres millones novecientos del año 2007, año 2010, un millón y medio, eso es impulsar políticas, ¡fantástico!

Juventuts Socialistes de les Illes Balears, declaracions 24 de novembre de l'any 2009, un dia abans del dia 25, que és un dia important per a totes les persones, ho hauria de ser, etc., mostren la seva preocupació pel gran nombre de dones joves víctimes de violència de gènere i també perquè són homes cada vegada més joves els que provoquen aquesta xacra, què feim?, hem de quedar ulls tancats? No, hi hem de posar solucions.

A vegades és bo fer un poc d'història. L'Ajuntament de Palma amb un govern del Partit Popular va ser el primer ajuntament d'Espanya, l'any 2005, que va posar un programa d'aquest tipus en marxa. Va firmar un conveni amb el Col·legi de Psicòlegs per un import de 50.000 euros. Posteriorment, el Govern central l'any 2007 va firmar un conveni amb la Federació de Municipis pel mateix.

Pensam, creim que la reeducació social dels homes maltractadors és importantíssima... Sra. Presidenta, li deman dos minuts més, el seu beneplàcit, és un tema important...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, Sra. Llinàs, dos minuts no els hi puc donar, vagi acabant.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Un minut, Sra. Presidenta. En l'actual legislatura, l'Ajuntament de Palma ha tengut un poquet més de seny que el nostre govern, així i tot va eliminar el conveni existent amb el Col·legi de Psicòlegs, mitjançant un concurs va donar la realització d'aquest programa a l'empresa IReS i ara ja com a traca final, el màxim, el nostre govern aconsegueix firmar un conveni amb Madrid per valor de 123.000 euros, amb l'objectiu de finançar aquests programes i, a qui ho dóna? A l'Ajuntament de Palma, que fa cinc anys que ja ho fan amb un cost de 50.000, ara -ara- n'hi donen 123, perquè ho posi en marxa i a més diu que serà *"con carácter experimental y pionero"*, i allò de fa cinc anys no existeix!

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinàs, ha d'acabar.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMANN:

Ja acab, Sra. Presidenta. Nosaltres no som bojos, els ciutadans tampoc i després diuen que no tenen diners. Senyores i senyors diputats, això és malbaratar els doblers dels ciutadans. Volem agrair el suport que dona Unió Mallorquina a aquesta iniciativa. Moltes gràcies i no acceptam l'esmena.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

Passaríem doncs a la votació d'aquesta proposició no de llei a causa que no s'accepta l'esmena presentada.

Per tant, passaríem a votació. Passam a votar. Votam.

(Alguns aplaudiments)

Queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 210/10, ja que la votació ha estat 30 vots a favor; 26 en contra.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tots i a totes.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS